

ตា
น
น

ไม้ต่างประทศบางชະนิด

ในเมืองไทย

๒๘๖๗, ๒๙๖

พิมพ์เป็นที่ระลึก

ในงานพิธีราชนครินทร์

มหาเสวนาฯ พรบก. พรบ. ปั๊ะ (ม.ว.ว. สำเร็จ อิศราภ์กุล)

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

06/02/2565

พิมพ์โดย พิมพ์มศว์

ຄໍານຳ

๗

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ช่วยในการพิมพ์นั้น และการอ่านฯ แล้ว ก็
รับความค่าคราพจากข้าพเจ้า

ขอกราบบุณยราศิลป์ พงษ์บงกชากานหนังสือเล่มนี้ จังสัตย์นิพัช
ในประพแดงท่านผู้ด้วยดีไปแล้ว เพื่อการอ่านในสุคติทุกเมืองทั่วโลก.

มาดี บิ๊กเวกเกท

๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เนื่องในงานพวงราชานเพลิงศพพระยาพจน์ปริญ วันที่ ๑๑

พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ ผู้มีกุญแจตริยาราม จังหวัดพะนังกร
เข้ามาพูดข้อให้ข้าพเจ้าช่วยเขียนเรื่องเกี่ยวกับคุณหมากراكไน์ อันเป็น
ที่รู้กันของท่านเจ้าคุณผู้ดัวลับไปแล้ว เพื่อพิมพ์ลงบนหนังสือ
ลักษณะนี้ ขันแรก ๆ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเขียนอะไรดีจะเหมาะสม
แก่โอกาส ครั้นภายหลังมากขึ้นเท่าที่ ในระหว่างที่เจ้าคุณพจน์ปริญ
ยังมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าได้เคยเขียนบนทักษะเกี่ยวกับต้านทานไม่ต่างประเทศ
ในเมืองไทยลงในนิตยสารเดือน Siam Society (เดือนเปิดชนบท
Thailand Research Society สมาคมศึกษาประเทศไทย) มาบ้างแล้ว
และในการเขียนบนทักษะ เจ้าคุณพจน์ปริญได้รับความรู้จากเจ้าคุณ
พจน์ปริญมากที่สุด ที่เจ้าคุณพจน์ปริญสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับไน์
ต่างประเทศรุ่นเก่า ๆ ไม่มากนัก ก็เพราะนอกจากเขียนน้ำเส้นต้นไม้
ที่กำกับน้ำเสียงที่สุดในเมืองไทยผู้คนแคล้ว ท่านยังเป็นนักประวัติ-
ศาสตร์ไทยที่เชี่ยวชาญอีกด้วย ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการเหมาลำหรือ
โครงการจัดทำเขป์เรื่องคำนานไม่ต่างประเทศในเมืองไทย ซึ่งท่าน^{06/02/2565}
เจ้าคุณพจน์ปริญ ได้เตรียมส่วนซึ่งให้ต่ออัญเชิญอย่างมาก คงจะได้
ปรากฏต่อไปในหนังสือเดือน หัวเรื่องหนังสือนี้จะเป็นประโยชน์แก่
นักศึกษาและผู้สนใจในเรื่องอันเกี่ยวกับคุณหมากراكไน์ยังคงสมควร

กรุงเทพฯ

๒๗ เมษายน ๒๕๗๓

พระยาวิน狷นันท์

ตำนานไม้ต่างประเทศบางปะนิด ในเมืองไทย

ไม้ต่างประเทศที่มีอยู่ในเมืองไทยในเวลานี้ ประมาณว่าถ้าไม่เกิน ๑๐๐๐ ปีนก ก็คงไม่น้อยกวันน้ำมากนัก ทรงโดยมิทัชงนับพันปี ต่างๆ ของชนิดเหล่านั้นรวมเข้าด้วย ไม่เหล่านเริ่มเข้ามาเมืองไทย ในเวลาต่างๆ กัน นับตั้งแต่ครั้งโบราณกาลเป็นต้นมา แต่ส่วนมาก เข้ามายังในระยะเวลา ๕๐—๖๐ ปีมานี้เอง

ไม้ต่างประเทศเหล่านี้ มีจำนวนมากที่เป็นมีชื่อของอเมริกาหรือ แต่โดยมากนิ่งข้ามไปยังตรงทางเดินเดินของมนุษย์ คงมากบ่ำกลัง เช่น แคนมະลาย รวมทั้งชะวา ขอนเยว และพลีปีนัสตัวย โดย ชาวเสปภูและชาวโปรตุเกสที่เป็นนักเดินทาง บินผู้นำพันธุ์มาก ประเภทเดินเดินของมนุนในครั้งก่อนๆ และในยุคหลังๆ นกนไม้ของ ทวีปอเมริกามากชนิดเข้ามาเมืองไทยจากบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นแหล่งกำลัง รับพันธุ์ไม้เลียงจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก เช่น กล่าวไม้แคตตาลิฟ เป็นต้น

ไม้ต่างประเทศที่เข้ามาเมืองไทยเหล่านี้ มีทั้งหมด๒๕ ชนิด แล้วที่เข้ามาองโดยบังเอิญ และบางชนิดก็ซ่อนติดพ่ออาการเมืองไทย เดิมอย่างขอกหันขอกชา ลงกับเรือภูงซิงงามและแพรหันน้ำ ลงที่

ชัยภูมิ เวลาและกิจกรรมที่ไทยเป็นบ้านเกิด
เมืองนับน้อยที่สุด ไม่สามารถแต่ก็ต้องตาม ตัวอย่างที่มีประเทกน์ ไม่ราบรื่น
กิจกรรม (ก่อเหล็ก) กิจกรรม (ก่อขาว) ผู้การของ
หญ้าสายเสือ ผักกาดขาว เป็นต้น

เรื่องราวที่เกี่ยวกับการเข้ามาเมืองไทยของตนไม่ต่างประเทศ เช่น
แรกเข้ามาเมืองไทย มาหากิน ไกรเป็นผู้สั่งหรือนำอาชีวนา อาจมา
ปลูกที่ไหนก่อน เหตุนี้ ไม่ได้มีครบทรายได้แน่นัก เพราะ
เหตุการณ์เหล่านี้ไม่บันทึกไว้เป็นหลักฐานในหนังสือใด ๆ สำหรับ
ไม่ที่เข้ามาในระยะเวลากว่ายี่ห้าปี คนรุ่นเก่าที่ยังมีชีวิต
อยู่ในเวลานี้ ก็พูดะสอดคลานเอาเรื่องราวที่พูด ถึงจะได้ไม่ถูกต้อง
ที่เกี่ยว ก็ได้ไม่ใกล้กับความจริงมากนัก และผู้ที่สั่งพันธุ์ไม่
เข้ามายังหรือปัญญาเส้นก็อาจบอกข้อมูลความบางอย่างที่ถูกต้องจากเอกสาร
ที่เกี่ยวกับการส่งการรับพันธุ์ไม้ที่เขียนนั้น หากไทยเก็บเอกสารนั้นไว้
เสีย ส่วนไม่ที่เข้ามายังคก่อน ๆ ย่อมเป็นการยารที่หอบรอนเรื่องราว
จากการสอดคลานสักได้ ซึ่งไม่บางชุดนักอาจมีกล่าวในหนังสือเก่า ๆ อยู่
บ้าง แต่โดยมากการกล่าวจะทำให้ทราบได้เพียงว่า ในสมัยนั้นสมัยน
นี้ไม่ทักษะด้านน้อยในเมืองไทยแล้วท่านนั้น ส่วนการเข้ามาของไม่
เหล่านั้นหาทราบได้ไม่ ต้องมีการสันนิษฐานกันเอาเองโดยพงกรณ
เวลาอีกต่อไป ซึ่งการสันนิษฐานนี้อาจผลลัพธ์ไปทางความจริงที่
ใกล้มาก แต่ยังไงก็ตาม เพียงแต่ได้ทราบว่ามีการกล่าวดังข้อ
ที่นี้ไม่เก่า ๆ ในบุคคลส่วนใหญ่ ก็ยังนับว่าก็ว่าไม่ทราบจะอะไรเดียว

เพราะชี้ย่างน้อยก็ได้ความจริงว่า ไม่ทุกล่าวดังนั้นให้เข้ามาภายในหลัก
บุคคลหรือสมัยที่มีการกล่าวดังนั้น

เนื่องด้วยเรื่องราวอันเกี่ยวกับตนไม่ต่างประเทศนี้ไม่มีบันทึก
ไว้เป็นหลักฐาน ถ้ายังทรงไว้โดยมิได้มีการสอบสวนค้นคว้าและ
บันทึกผลไว้วันวันเข้า ก็ยังเป็นการยากยิ่งขึ้นที่จะสอบสวนค้นคว้าหา
เรื่องราวให้ในภายในหลัก แม้แต่ไม่ที่เพียงเข้ามาไม่นานนัก ก็อาจเป็น
การยากที่จะทราบเรื่องราวของมันได้ เพราะคนที่พำนัชทราบและบอก
เรื่องราวให้ได้บ้างย่อมไม่มีชวตและความทรงจำอยู่ให้สอบถามได้ตลอด
ไปทุกวेळa ฉะนั้นเพื่อที่จะให้เรื่องราวเกี่ยวกับตนไม่ต่างประเทศใน
เมืองไทยปรากฏเป็นหลักฐานไว้ในหนังสือบ้าง ก็ทรงเพื่อเป็นการ
ซักซวนส่อง เสริมให้ผู้อื่นได้เผยแพร่ความรู้ในเรื่องเช่นนั้นของตนบ้าง
หนอ คาร์ (Dr. A. Kerr) เมื่อครั้งยังรับราชการอยู่ในเมืองไทย ระหว
— ๑๐ ปีมาแล้ว จึงได้เริ่มพยายามรวบรวมเรื่องราวเท่าที่สามารถ
กระทำได้ และนำลงในบทหมายเหตุของ Siam Society (เดิมชื่อ
เปลี่ยนเป็น Thailand Research Society สมาคมค้นคว้าประเทศไทย)
เป็นครั้งแรก และผู้เขียนนี้ได้กระทำในท่านองเดียวกันเป็นการเพิ่มเติม
ในการดู摹摹บ้าง

ดำเนินไม่ต่างประเทศที่จะไทยปรากฏต่อไปในหนังสือเล่มนี้ ได้
เลือกเก็บมาจากการหมายเหตุของสมาคมศิริภัณฑ์กล่าวแล้วบ้าง เขียนเพิ่ม
เติมขึ้นใหม่กราบบ้าง พอให้พอเหมาะสมกับขนาดของหนังสือเล่มนี้ ที่
เก็บมาจากการหมายเหตุศิริภัณฑ์แล้ว ก็ได้เลือกเอาแต่ส่วนที่เป็นของ

ไม่บางซุกซึ้งเบนทริกกันทัวไป และไก่ปีบบู่รังแกใจขอความเห็น
เสียให้มีให้ก็ต้องกับความจริงยังชุน กับทั้งให้หมายแก่ผู้อ่านทัวไป
ข้อความบ่ข่มมิ่งมาพลาศากาตากาพร่องอยู่มาก หากผู้อ่านเห็นว่าควร
แก่ไขเพิ่มเติมอี่างไร บ้าง ก็ขอไก่ปีบบู่ทักท้วงและแสดงความรู้
ความเห็นของตนให้ทราบ ยัง แม่ความรู้ความเห็นนั้นจะเป็นเหยง
เล็กน้อย หรืออยู่ในลักษณะ “เข้าว่า” หรือเพียงในการสัมภาษณ์ช้าน
ก กาม ทรงเพอเบนการช่วยเหลือส่งเสริมให้ต้านทานไม่ต่างประเทศ
ในเมืองไทยได้รับการปรับปรุงชุนให้ดังนั้นความจริงหราจะเกิดความจริง
ยังชุนในที่สุด

อนง ขอกล่าวในที่สุดว่า ในเมืองไทยนี้ไม่ต่างประเทศรุ่น
เก่า ๆ ที่พูดอยู่มานานนักนักการสอนส่วนหน้าเรื่องราวไทยมาก เช่น มะม่วง
ชุน น้อยหน่า น้อยใหญ่ มะขาม มะขามเทศ มะละกอ ฝรั่ง
ทงกน มะเพอิง สาเก สับปะรด มันเทศ มันฝรั่ง หรือ หอม กะทุ่ม
แคบ้าน ชุมเห็ดใหญ่ พุทธศาสนา อัญชัน บานเย็น โวย ดาวเรือง
เหล่านั้นบันตรั้น หากผู้ใดสนใจรักษาไว้แล้วให้ดูแลดีบ้าง ก็จะ
เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมความรู้ เกี่ยวกับไม้ทั่งประเทศในเมืองไทย
ยังชุน.

06/02/2565

กุหลาบไม้ (Orchids อะร์คิด)

นี่ที่เล่นกุหลาบไม้ต่างประเทศเป็นคนแรกในเมืองไทย เท่าที่
สูบสุนได้ คง มีสีตอง เอ็นริ อาลากาบาร์เตอร์ ในระหว่างที่เป็น
ผู้จัดการสวนหลวง คือสวนสาธารณะภูมิเกียวน ราช ๖๐ ข นาแล้ว

ในคราวนั้นเอง อาสาฯส.เตอร์ กะเป็นผู้เดินกลับยไม่ไทยเป็นคนแรกด้วย
และที่เราเรียกกลับยไม่ไทยชั้นนี้ก็หะ (แซร์โคลเดลเบิร์น จีแกนเซิร์ม
หรือ รังกิอุสกิลส์ จีแกนเซิร์บ) ว่า ซึ่งค้า ซึ่งเผือก ซึ่งแดง
ตามสืบของทอกาในวลาาน กะนองนากอาสาฯส.เตอร์ไปให้กลับยไม่
ชั้นนี้คงกล่าวได้ว่าพระราชนักขามาต้นหนึ่งจากอย่างหิน (รังหัวดูดบุรี)
ตามไกรกไม่รู้จากชื่อไทย อาสาฯส.เตอร์จะคงซื้อกลับยไม่ตนนนเลย
เออว่า ซึ่งเผือก แทนนองนากเดย์มชื่อซึ่งค้า ซึ่งแดง عن ในกรา
ให้ชื่อ “ซึ่ง” ซึ่งแปลในทางคุณศพที่ให้ไว้ “ไหญ” น ก็โดย
อาสาฯส.เตอร์ให้เนวคิดหากคำท้ายแห่งชื่อพฤกษศาสตร์ อาจ กลับยไม
นน คือ “จีแกนเซิร์ม” หรือ “จีแกนเซิร์บ” ฉะกแปลให้ว่า
“ไหญ” เรื่องเดียวกัน แต่หากในกราณชื่อไทยมาใช้เขียนนามศพที่ไป
คนไทยที่สันใจในกรา เด่นกลับยไม่ต่างประเทศเป็นคนแรกดิริจ
อาสาฯส.เตอร์ ก็ขอ หมู่มห้าบยะภากนิวนัด ถ้าหากนั้นมาก
กรณหมนทวารวงศปะวาก แต่ไม่แน่ว่ากรณหมนทวารฯ จะได
ทรงเด่นในสมัยอาสาฯส.เตอร์หรือ ฉะนั้น แทนนมากก้มผู้สมควร
เด่นกลับยไม่ต่างประเทศเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ มา และรุ่นแรกฯท
เริ่มเด่นก่อน ๔๐ บม่าแล้วกัน พระอิงค์เจ้าพร้อมพงศ์ อธิราช และ พระฯ
พจนปริชา ในบรรดาผู้เด่นกลับยไม่เก่าฯน ครรภนทก้าวในทัน
เบนพศุษว่า กรณหมนทวารฯ เป็นพะอิงค์แรกที่สันใจในการเดยง
กลับยไม่ก้างประเทศมาก และลูกผะสນ (เก็ตคัลลิบ) โภบัน พพระหศด
ของพะอิงค์เอียงยังคงปรากฏพนธุ์อยู่ชั้นนกหนังมานกระทั้งทุกวนน

ตั้งแต่เดิมเล่นกลับไม่กันมากนัก
มาเมื่อไทยมากจะนิ่มมาก พัฒนาด้วยกัน
จะเพาะทั้งเขียนทรัพย์เร่องอยู่บ้างในขณะนั้น
เก่าๆ เท่านั้น :—

เคตตาเดีย

ก. แกสเทลลิตานา — อาลามาสเตอร์เป็นผู้ส่งเข้ามาราว ๖๐ ปี
มาแล้ว

ก. ทวีวนัน — อาลามาสเตอร์เป็นผู้ส่งเข้ามาราว ๖๐ ปี
มาแล้ว

ก. โบร์จิวอนานา — กรมหมนทวากร ฯ ทรงให้ฝรั่งหัว
บิโน้มส่งเข้ามาราว ๔๐ ปีมาแล้ว

ก. เล็บอาท — อาลามาสเตอร์ส่งเข้ามาราว ๖๐ ปี
มาแล้ว

ก. อเมริกาล็อกส์ — เข้ามาร่วมอาลามาสเตอร์

ก. อินเทอร์มิเกย — อาลามาสเตอร์ส่งเข้ามา

ก. สกินเนอร์ — ” ”

ก. ชาร์ทอานา — พระองค์เจ้าพร้อม ฯ และพระยา
พจนปริชาส่งเข้ามาหากษุโภปราบัง ๖๐ ปี
มาแล้ว

ไม่ทักษิลวุชางบัน
เป็นไม้ของอเมริกาครอง และเข้าไว
ว่ามาหากษุโภปธงสัน

ข้อมเบอร์กเกย — กลับไม้สักลงมปโลกในกรุงเทพฯ บป ๒ ชั่นดี
คิว ซ. อันดิลลากา ของประเทศไทย ของประเทศไทย และ ซ. กบชันส์ ของ
ษอนกวัสดุและคิวบาก ชั่นกิจการเข้ามามีอยู่ในสัญญาลากาสศรีว
เป็นผู้ที่ทำการส่วนห้อง คิวรา ๒๐ บมมาแล้ว แต่ไม่เป็นที่ทราบแน่ว่า
อาลากาสศรีว่า หรือเจ้าคุณกวนทำเป็นผู้ส่งเข้ามาก่อน ชั่นดิลัง
เจ้าคุณพนัชร์ชานเป็นผู้ส่ง ชั่นรา ๔๐ บมมาแล้ว ทั้ง ๒ ชั่นกันส์
มากบุญไป

เดินโดยเมือง ๑๒๗

๑. ชูเปอร์เบบันส์ — กลับไม้บีนชั่นของออลสเตอร์เลย์ ชั่นดี
คิวส์มั่งชิรุมดา พระอิริคเจ้าพร้อมฯ เป็นผู้ส่ง
เข้ามากบุญไปป่าว พ.ศ. ๒๕๓๙ ชั่นกิกอกส์ทาง
เจ้าคุณพนัชร์ชานส์มากากสิงค์ปีร์รา พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. ท่อไวน์ — ตามคำขอเล่าเจ้าคุณพนัชร์ชาน พระชุดหาร
พิจาระบีนผู้แกรส์มากาก พลับบันส์ ๒ ตัน เมื่อ
พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคืนย พนัชร์ชาน พระยาครุพนพทกษ
ส์ เข้ามาใหม่หากเช่นนี้วัน พ.ศ. ๒๕๓๖ ใน

กรุงเทพฯ เวลา ๐๖/๐๙/๒๕๖๕

๓. แฟลกชิป — ชั่นกันเบนกลับไม้ออลสเตอร์เลย์ พระยา
พนัชร์ชานส์มากบุญไปป่าวร้อมกับพนัชร์ชาน เกอร์-
อันมี รา ๓๖ บมมาแล้ว ในกรุงเทพฯ เวลา
๑๗/๐๙/๒๕๖๕ ที่ เมนเข้ามากากพนัชร์ชาน.

๑. วีรศิริโพธิ์ยน — นายศรี ฯ ผู้ค้าต้นไม้ดันส์ลมสังฆภาก
สิงคโปร์ ราษ พ.ศ. ๒๕๗๔ กล่าวญี่ปุ่นเป็นของ
จิตวิญญาณ.

๒. อันดิวลาดัน (พัชร ออสเตรเลียนช) — กล่าวญี่ปุ่น
ออสเตรเลียนพะรองค์เจ้าพงษ์ ฯ เป็นผู้ทรงนำเข้ามา
จากสิงคโปร์ทั้งพะรองค์ของเมือง พ.ศ. ๒๕๓๓ หรือ
๒๕๓๔ โดยเข้าพะทัยว่าเป็น เก็นโตรเบียน
ญี่ปุ่นเบียนส์ ก็ต้องพะประสงค์

เบรเชโวลา — พะยາพนปริชาสัง มาจากปะเกศอังกฤษเมือง พ.ศ.
๒๕๗๗ ส่องชั่นนิก คือ บ. นิเวลล์ส และ บ. โนโอดชา
ชั่นทงส่องเบนกลัวญี่ปุ่นขอเมริกาภาครัตน.

เฟเดนอฟชิส — กลัวญี่ปุ่นสกุลน์ ทเบนของต่างปะเกศแต่เดิมกัน
ในเวลานมหิตายชั่นนิกกุยกัน แต่ฉะเพาะชั่นนิกกุ
ทราบว่าเข้ามาเนื่องไทยกรุงกرومสรวพสาตร ฯ ทรง
เข้ารับหน้าทักการ สวนหตุวง ต่อจาก มิสเตอร์อาล่า-
บาร์สเตอร์ เมื่อราว ๕๐ ปีมาแล้ว คือ พ. แอนโพรไกต์
(แอมบอยนา), พ. ชีลเดอร์เชนา (พลปืนส์),
พ. สถาตุเชนา (พลปืนส์) บางชั่นนิกทกถ้ำแส่วน
อาจเข้ามาเนื่องไทยในระหว่างทอยาลายสเตอร์เบนผู้
ทักการสวนหลวงกุ๊ก.

รัชนาเรอรา — กล่าวไปถานว่า มีเดียงกันบ้างในกรุงเทพฯ อุปฯ ๑
ชั่นนิต คือ ร. โภวชาย ซึ่งเป็นไม้เกะขอนเยว
มีการยกกันในหมู่นักต้นไม้รุ่นเก่า ๆ ว่า แวนดา^๔
โภวชาย เข้ามาเมืองไทยแต่ครั้งอาลาบาร์เตอร์

แวนดา — ในบรรดาภัตว์ไม้ต่าง ประทศที่เข้ามาเมืองไทยรุ่น^๕
แรก ๆ มีไม้สกุลนิวนัมอยู่ก็ว่า คือ แวนดา ไทร-
คอตอร์ ของชั่นว่า ไม่นับมากสิงค์ปีร์และปลูก^๖
ที่สวนหลวงราช ๒๐ ปีมาแล้ว นอกหากชั่นนิตที่
กล่าวแล้ว ในการนี้แวนดาต่างประทศที่เดียง^๗
กันในกรุงเทพฯ อุปฯ หลายชั่นนิต เช่น ร. โภว
ร. แรมเมตตา ร. แซนเตอร์เรียนานาเบนตัน แวนดา^๘
เหล่านี้เป็นพืชไม้ขึ้นดินต่าง ๆ ในภาคมังคลายไทย
ทรงสัน เพลงเข้ามาเมืองไทยภายใน ๑๐—๒๐ ปีมา^๙
น่อง

อ่อนชีเดย์ม — ชั่นนิตเข้ามาเมืองไทยครั้งอาลาบาร์เตอร์ (ราว ๖๐ ปี
มาแล้ว) คือ ร. โภวคอตอร์ ร. แคนช์อันน์^{๑๐}
ร. ลูริดัม ร. แอนเพลียตัม ร. แบบีลิโอ นอกหาก
นยังมีไม้สกุลนอก ๆ ชั่นนิต คือ ร. แครมเมอร์-^{๑๑}
อาเน็ม ซึ่งกรรมหมนทวาก ๑ เบนผู้สังเข้าราช ๔๔ ปี^{๑๒}

มาแล้ว ไม่ทกจำานามมาแล้วน เป็นของอเมริกา
ภาคอ่อนแต่ในเกย์ตะวันตก (West Indies) และ
นัยว่ามาจากยุโรปทั้งสิ้น

กาแฟ (Coffea ค็อกเพีย)

ไม้สกุลกาแฟ (Coffea) มีอยู่ตามธรรมชาติทั่วไปในภาคอ่อน
แห่งทวีปอาเซียนและอาฟริกา แม้ในประเทศไทยเองก็มีอยู่อย่างน้อย^{๒—๓ ชนิด} แต่ชนิดที่ให้กาแฟที่ใช้คือกันทุกวันเป็นพันธุ์ไม้
ของทวีปอาฟริกาทั้งสิ้น และที่เรียกตามชื่อพญาศรีวัว ค็อกเพีย
อะเวย์ก้า (Coffea arabica) ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ของประเทศอะบีสิเนีย^{เป็นชนิดที่นิยมปลูกกันแพร่หลายมากที่สุด}

กาแฟที่ปลูกกันในประเทศไทยมีอยู่ ๒—๓ ชนิด และชนิด
ที่ปลูกกันมากที่สุด เช่นที่นับบุรี กกอ ค็อกเพีย อะเวย์ก้า คง
กล่าวแล้ว กาแฟชนิดนี้ เกรนี (Greni) กล่าวไว้ในหนังสือ
Siam and Its Productions, Arts & Manufacture ซึ่งเขียนเมื่อ
๙๔๑๑ ว่ามีการปลูกกาแฟกันในเมืองไทยราว ๖๐ บ้านแล้ว
ซึ่งต่อมาอยู่ในราษฎร์ ๙๕๐ (๑๘๖๓) และถัดขึ้น
เวลานากเป็นเวลาต่อมา ๙๐ บ้านแล้ว Mouhout ผู้ซึ่งไปเยี่ยมจันทบุรี
ใน ๙๔๕๔ (พ.ศ. ๒๔๙๔) กล่าวในหนังสือ Travels in
the Central Part of Indo-China (Siam), Cambodia and Laos ไว้ว่า
ในเวลานั้นจันทบุรีมีชาวในการผลิตกาแฟที่มีรากศักดิ์แล้ว

รองจากกาแฟชนิดที่ก่อตัวข้างบนนี้ ปัจจุบันนี้ชนิด ๑ คือ
คอฟเพย์ ไลเบริกา (Coffea liberica) ซึ่งเป็นไม้ของแอฟริกา
แพร่ร้อนภาคตะวันตก ที่นิยมปลูกกันมากในถนนท่ออยู่ในระดับต่ำและ
ผู้อาชีวะชุมชนมาก ๆ ในประเทศไทยก็ปลูกทางชนบทบริเวณเนื่อง
กัน และทางขายน้ำใจก็มีปลูกกันบ้าง การ咖啡ชนิดนี้เริ่มเข้ามาเมืองไทย
เมื่อไกไม่ทราบ บากษ์ใจน้ำใจให้พันธุ์มากมีลักษณะ
ชนิดนักมากกว่าชนิดอื่น ถ้าเป็นจริงเช่นว่านี้ การ咖啡ชนิดนี้คงจะเข้ามา^{ชนิด}
บากษ์ใจของเมืองไทยภายในหลังจากก่อตัวอย่างน้อยราว ๓๐ ปี เพราะ
ปรากฏว่าเพิ่งเข้ามาในเมืองลักษณะใน พ.ศ. ๒๔๗๘ (พ.ศ. ๒๔๗๘)

นอกจากนี้ ชนิดที่ก่อตัวมาแล้วนี้ การ咖啡ที่ปลูกในเมืองไทย
ก็ยังน้อยกว่าชนิด ๑ ก็ คือ คอฟเพย์ โรบสต้า (Coffea robusta)
ซึ่งเป็นไม้อาฟริกาภาคกลาง เท่าที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นหรือทราบ ส่วนการ咖啡
ชนิดนี้อุบัติขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองไทยทั้งหัวคิวต้าป่าง (ใกล้ประเทศ
เวียดนามทางตอนใต้เชียงราย) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๘ นายตัน บุนเหดอย
แห่งพระนครเป็นผู้สั่งเม็ดคิเข้ามาจากสุมาตราใน พ.ศ. ๒๔๖๗ และ
นำไปปลูกขึ้นเป็นสวนรายท่าล้วน ในสวนนี้มีการ咖啡ชนิด ไลเบริกา^{ชนิด}
ขึ้นปนอยู่กับยเดกน้อยโดยยังเชื้อสาย

06/02/2565
ซื้อการ咖啡ชาตต่าง ๆ ในโลกเรยอกันส่วนมาก นั่นว่า เพยน
หรือเลอนมาหากำว่า กัว (Kahwah) ซึ่งเป็นซอฟชาวยาหารบเรยกา
และซึ่งในชนเผ่าหม้ายถังเหลาองุ่น ส่วนชาวอะบิสสิเนียเรยกิฟฟาร
ว่า บัน (Bun) และซึ่งนหรอซ้อมเคาน์ กีชเรยกันอยู่ในแห่ง
อน ๆ บางแห่งก็เรียกเมืองกัน.

ก้ามปู (Euterolobium Saman เอ็นเทยโรโลบิว แซมาน)

ต้นก้ามปูเป็นไม้ยืนต้นเนื่องจากภาคเหนือ แต่ในเวลาก็ปลูกกัน
แพร่หลายในประเทศไทยทั่วไป เป็นต้นไม้ที่ปลูกง่าย ขึ้นเร็ว ให้ร่มดี
จึงปลูกกันตามถนนเป็นจำนวนมาก นอกสถานที่ระหว่างที่โครง
ยังมีราคาสูง เมื่อราว ๑๕—๑๖ ปีมาแล้ว ทางภาคเหนือของ
เมืองไทยก็ปลูกต้นก้ามปูสำหรับปลูกครองกันมาก

ต้นก้ามปู ชังช่าวพายพเรียกว่า สำสา หรือคำดา แรมปู
ขันตามถนนรายปะระเทศตอนหนาททำการบ้านไม่ใช่หัวตัวซึ่งใหม่ โดย
มิตเตอร์สีเดียวกับรากไม้คนแรกในเมืองไทยเป็นผู้นำพันธุ์ เมล็ดเข้า^๔
มาจากประเทศพม่าเมื่อราว พ.ศ. ๒๔๔๓ ทราบว่าในราว ๆ เดียว
กันนั้นเอง ต้นก้ามปูก็ขยายตัวอย่างรวดเร็วเป็นครั้งแรก และเรียกวัน
ทันนี้ในครองกรุงนนว่า ต้นกามปู และคุณหมอนพาร์บูร์กานุประดิษฐ์
หรือเจ้าเมืองทันนเป็นผู้นำพันธุ์เข้าไป ทกรุงเทพฯ ต้นก้ามปูปรากฏ
ขันภายในห้องเชิงใหม่มาก และคุณหมอนะเมกิน ๒๐ หรือ ๒๕ ปี
นบดงเวลากัน.

ไอกسن (Codiaeum variegatum โคดิเยร์ ไวรีเกตัม)

ไอกسن หรือบางท่านเรียกว่าไอกตัน เป็นไม้ยืนมอดักก้า และ
แรมบอยนา (^{06/02/2565} หล่ากาลังลาย) และชาเป็นช่องถันอิน ๗ ที่ใกล้
เคียงทวย ชาวพนเมืองในถันเหล่านี้ได้เริ่มปลูกกันมากกว่า ๒๐๐ ปี
แล้ว แต่จากถันเหล่านั้นพันธุ์โคดิเยร์ไปในประเทศไทยต่าง ๆ สำหรับ
เมืองไทย นิยมว่า เจ้าพระยาภาสกรวงศ์เป็นผู้ส่งพันธุ์เข้ามาจากอินเดีย^๕
เมื่อราว พ.ศ. ๒๔๔๓ ชังนบดงว่าเป็นครองแรกที่ไอกسنเข้ามาน

เมืองไทย ในตอนซึ่งอเล่นโภสันกับครังหดังเมื่อ ๓—๔ ข้าวแล้ว กับโภสันงาม ๆ สีขาวมากจะนิยม นอกงานนาเล่นโภสันก็ใช้ในไห่ม ๆ แปลง ๆ โดยผู้คนพื้นที่ เอาลงในเมืองไทยบ้าง ตั้งแต่โภสันเข้ามาเมืองไทยแล้ว พนธุ์โภสันไปในที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย จนในเวลาต้นกานบ้านและวิถีชาวรามในท้องที่โภสันควรก่อพญาปูเป็นไม้ประดับกันมาก ทรงนุ่นของควันจากส่วนรากแล้ว โภสันยังเป็นไม้ที่นิยมง่ายและขยายพันธุ์ง่ายโดยการตัดหัวอ่อน.

ข้าวโภชัน (Zea Mays เชื้อ เมล็ด)

ข้าวโภชันเป็นพืชขึ้นเมืองเม็กซิโก ในหนังสือ The Natural & Political History of the Kingdom of Siam ของเชิงเมื่อ ๗๖.๕.

๑๖๘๘ (ราศ พ.ศ. ๒๗๓๑) โดย Nicholas Gervaise กล่าวถึงข้าวโภชันในเมืองไทยว่า “แม้ข้าวโภชัน จะปลูกกันมากแล้วในในเมืองไทยเพียง ๑๒ หรือ ๑๕ ปี แต่การปลูกข้าวโภชันก็มีอยู่พร้อมหลายที่ไปในทรายใหญ่แห่งประเทศไทย.” ถ้าจะถือตามฉบับคำที่กล่าว ก็หมายความว่า ในครั้งนั้น ข้าวโภชันปลูกกันมากกว่าเดิม และข้าวโภชันเพิ่งเข้ามาในเมืองไทยราว ๒๖๐—๒๗๐ ปี 曩昔 ชาวพายัพเรียกข้าวโภชันว่า “ข้าวสาลี” ไม่ปรากฏว่าชาติใดเรียกข้าวโภชันเหมือนหรือคิดถึงกันที่ไทยเรียกเดิม.

ข้าวสาลี (Triticum vulgare ทริกิคัม วัลการี)

ข้าวสาลีจะนกทกตัวเด่น อย่างไรก็ตามกว่า Bread Wheat และข้าวสาลีจะนกทกตัวเด่น อย่างไรก็ตามกว่า Bread Wheat และ

หากยูโรป่านเข้าไปในอาเซียน การเพาะปลูกข้าวสาลีในยูโรปันได้มากลงแต่ครองตากดับบรรพ์ แม้ในประเทศไทยก็ตามการปลูกข้าวสาลีมากกว่า ๘.๐๐๐ บล็อค ในเมืองไทยนั้นปรากฏว่าชาวอนเตยได้เริ่มปลูกข้าวสาลีราว ๓๐ ปีมาแล้วที่เชียงใหม่ พันธุ์ที่ใช้เข้าใจว่ามากจากขินเตย และเป็นพันธุ์ที่ใช้ทำเบงขนมบังไก เจ้าของไม่ข้าวสาลีที่เกย์เกย์ที่เป็นแบบโดยใช้กำลังน้ำบนดอยสุเทพฯ หมู่บ้านเครื่องไม่พวงผ่องที่เชียงใหม่ซึ่งใช้เบงสาลีที่ใช้จากการเพาะปลูกนั้นทำขนมบังกล่าวว่ามรดกและคนสมบัติไม่ผิดกับที่สังเขปมากยูโรปหรืออเมริกาเป็นที่น่าเสียดายทำการปลูกข้าวสาลีที่เชียงใหม่รายน้อยได้ไม่นานก็เลิกล้มไป ดูเหมือนเพราะผู้ปลูกย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่หัวหิน ไม่ใช่ เพราะปลูกไม่ติด เข้าใจว่าในการต่อไปอาจมีผู้คิดปลูกข้าวสาลีในเมืองไทยอีก.

โกโก่ (Theobroma Cacao กิโอบรม่า คาก้า)

ในกรุงเทพฯ และหัวเมือง ต้นโกโก้มีปลูกกันบ้างตามบ้านเพื่อถูกลืนเป็นไม้แปลกๆ นิใช่เพื่อเอาเมล็ดทำเบงโกโก่ นัยว่าหลวงราชกิจเกณฑ์กรเป็นผู้แรกสั่งพันธุ์เข้ามาเมืองไทยราว ๕๐ ปีมาแล้วไม่ทราบว่าสั่งมากที่ใด ต้นโกโก่เป็นไม้ของอเมริกาตอนใต้และตอนกลาง และอินเดียตะวันตก (West Indies)

hibiscus (Hibiscus rosa-sinensis ไฮบิสคัส ไวชา-ซิเนนซิส)

hibiscus เป็นไม้ของประเทศไทย ในเมืองไทยมีปลูกกันมานานแล้ว จนกระหงชนก และนิยมใช้ปลูกทำรากน้ำมาก เพราะตัดกิ่งบกอกชัน

หากง่ายดาย ซะบาระเข้ามาเมืองไทยเมื่อไวนั้น ไม่ทราบได้แน่นอน แต่ในสมัยกรุงเก่าปรากฏว่ามีปลูกกันอยู่แล้ว เพราะมีกูหมายในครองกรุงนนอยู่แล้ว ซะบาระถูกตัวไว้ว่า ผู้ที่กระทำผิดฐานซื้อขาย จัตุรัฐ ออกซะบาระแล้วนั่นร่างแท้ แต่ถ้าเอาตัวหัวระเวนไปตามถนนให้คนมาตัดช้าเข้ามานั้นระหว่างสมัยกรุงเก่า ซังกันจะเป็นโรคชั้นนั้น กันจะสันนิษฐานว่า ชนบุญชั้นนำพนธุ์มากก็เมืองนั้น ในสมัยกรุงไทยมีการตัดต่อขบเมืองไทยในการค้าแบบแผนแน่นหนาดีแล้ว ประมาณ ๔๐๐—๕๐๐ ปีมาแล้ว.

ช่อนกลิน (Polianthes tuberosa โพลีแอนธีส ทิวเบอร์โรซ่า)

ช่อนกลินปรากฏว่ามีมาในเมืองไทยนานกว่า ๒๐๐ ปี ในหนังสือ Historical Relation of the Kingdom of Siam ซึ่งเขียนเมื่อ ๗๖๓๙ (ราช พ.ศ. ๒๗๗๙) La Loubère) กล่าวถึงช่อนกลินในเมืองไทยแล้ว ช่อนกลินจะเข้ามาเมืองไทยอย่างไร เมื่อใด ไม่ทราบแน่ แต่เนื่องจากขึ้นเอียงซึ่งก็ใช้คอกช่อนกลินบักแหกน้ำตามแท่นบูชา แต่ถ้าก็ใช้แกงหรือบประทาน ซึ่งเรียกว่า กองไม้ในชนบทนั้น กันจะสันนิษฐานว่าขึ้นเป็นผู้แรกนำเข้าช่อนกลินเข้ามาในเมืองไทยสมัยกรุงเก่า หรืออาจจะขึ้นก่อนหน้านั้นยังก็ได้ ส่วนประเทศจีนนั้นจะได้รับพันธุ์จากพลไปบันลือ ซึ่งชนมีการติดต่อในการค้าขายมาเป็นเวลาช้านาน และการผลิตน้ำชาที่ได้รับพันธุ์มากก็เช่นไก่โดยตรงอีกด้วย โภชนาถเสปัญหค่าทางเรือน้ำเข้าไป ตนช่อนกลินไม่เคยมีผู้ใดพยากรณ์เองตามชื่อชาติในที่ใด เจย คงพยัคฆ์ปฐกันไว้ไปประเทศเมืองซีก้าบุนกรังแรก สันนิษฐาน

กันว่า ชื่อนกลินอาจด้วยมาจากพันธุ์ไม้ชั้นต้นหนึ่ง ซึ่งถูกนับว่าเป็นของเม็กซิโกและอยู่ในสกุลเดียวกัน แต่ก็มีการสันนิษฐานกันว่า หม่อนกันว่า ชื่อนกลินอาจมีความหมายของมนุษย์ในท้องเชาเอนดีสแห่งอเมริกาใต้

ที่ไทยให้ชื่อพันธุ์ไม้นี้ว่า ชื่อนกลิน นั้น ก็คงเนื่องด้วยหากชื่อนกลินหอมแรงเมื่อขานในตอนกลางวัน แต่ตอนน้อยหรือชื่อนกลินหอมไว้ในตอนกลางวัน.

หญ้าสาบเสื้อ (*Eupatorium odoratum* บูเป็โตเรียม โฉโกรเต้ม)

หญ้าสาบเสื้อ เป็นพันธุ์ไม้ของอินเดียตะวันออก (West Indies) ในเวลานมอยู่ทั่วประเทศไทย สาบเสื้อจะเข้ามาเมืองไทยเมื่อไครอย่างไร ไม่มีใครทราบ แต่เข้าใจว่าคงเข้ามาไม่ถึง ๒๐-๓๐ ปี และการมาของมันก็คงเป็นไปโดยบังเอิญ คือ ติดซองอนหรือปะป่นมากับเมล็ดพชผลที่ส่งเข้ามายากต่างประเทศ และอาจเข้ามาโดยตรงจากบ้านเดิมของมันก็ได้

เมื่อราว ๖๐ ปีมาแล้ว ปรากฏว่า ในอินเดียนหญ้าสาบเสื้อยังบังเกิดน้อยตามบ้าน แต่ในระหว่าง ๓๐ ปีที่แล้วมา ศัลลักษณ์เสื้อ 06/02/2565 ได้มọcอยู่ทั่วไปในประเทศไทยอินเดียแล้ว ในประเทศไทยมีเมื่อราว ๖๕ ปีมาแล้วคุ้นเห็นจน多了ไม่รู้ แต่ในเวลาผ่านไปอยู่ทั่วไปเหมือนกัน ทางอินโดจีนเมียรา ๑๕ ปีมาแล้ว อาจยังไม่รู้หรือไม่มาก เพราะในคำว่าพรวนไม้ของประเทศไทยนั้น ชั้งพรมพืชอกรามฯ พ.ศ. ๒๔๖๗ กล่าวถึงแต่พันธุ์ทรายที่เกยบไปจากเมืองไทย เมื่อราว ๑๕ ปีมาแล้ว ทาง

แหลมมະลาย ในคุ้มครองของอังกฤษก่อประกายวายังไม่มีเมือง แต่ที่นี่
อยู่ในเวลานี้ ก็โดยพัชร แพร่เข้าไปจากบากษาตัวของไทยเมื่อเรื่องนี้ เอง
ทางบากษาตัวต่อนั้น เท่าที่สอบถามที่นี่ ก็ได้ความว่า เพลงนี้แม้เด
๑๑๑๒ ปีมาแล้ว ทางภาคอิสานภูมิภาคแห่งนี้ไปปัจจุบัน คงรวม
๔๐ ปีก่อนมาแล้ว ทางภาคพายพ เมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว ก็มีอยู่แล้ว
หลายแล้ว เช่นไว้มากกว่า ๔๐ ปีแล้ว ทางภาคตะวันตก เช่น
ราชบูร กาญจนบุรี ก็มีอยู่แล้วไม่ต่างกว่า ๓๐—๔๐ ปี ในบางแห่ง^{ที่}
บางที่ได้ความว่า พึ่งเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง

ในที่ตอน ถ้ามีการเบื้องต้นขึ้นใหม่ เช่น ถางบ้ำทำไร่ ที่ได้
เป็นอนุรักษ์หอยทากและหอยดินที่นี่ และลากูนที่ให้หนาแน่นแล้ว
กับอันบ้านกหනหาทเมตคพันธุ์ไม้อันจะออกแทรกแซงชนมาที่ ทั่ว
คน สัตว์ และคนเป็นสัตว์ตามลักษณะต่างๆ ยากที่เก็บ
ทำให้การแพร่พันธุ์ของหอยทากเสื่อมเป็นอย่างมาก น่า
พิศวง จนซื้อเคลมของมั่นตามไปไม่ได้ทัน หอยเหตุนี้ หอยทากเสื่อม
จึงมีหอยทากจำนวนมากขอตัวกัน เช่น หอยทากเมืองวาย หอยทากเมืองร้าง
หอยทากอกขาว หอยหด เหล่านี้เป็นต้น เพราะการแพร่พันธุ์เป็นไป
ไม่ได้และรอดูแลวันสอง หอยทากเสื่อมจริงเป็นสังท่าความลำบากความ
รำคาญให้แก่การสักกรรมและการบำบัดไม่ในที่ตอน ในการทำนองที่ผู้คน
จะทำความลำบากความไม่สะดวกให้แก่การตรวจทางแม่น้ำลำคลอง
และแก่ความเบื่อนอยู่ของปลาและสัตว์น้ำต่างๆ ให้หน่องคลองบึงท่าวไป

ตะขบผ่อง (Muntingia Calabura มันทิงเกีย කະລະບົວຮາ)

ตะขบผ่องเป็นพืชไม้ซึ่งออกเมืองการค้าอ่อน เมื่อ ๒๐-๓๐ ปี
มาแล้ว มีผู้นิยมปลูกเป็นไส้ร่มกันมากในเมืองไทย ที่กรุงเทพฯ
และหัวเมือง แต่มาในเวลานี้ไม่ได้มีการนิยมปลูกกันแล้ว ที่เป็น^ก
เช่นนั้นน่าจะเป็นเพราะเป็น หะอไม่ก้า เพราะผลแก้ที่หล่นจากต้นทำ
ให้ทิ้งและหลังคายานเรือนเบรอะเบกินมาก กล่าวกันว่า สมเด็จพระ^ก
ปุลิขอมเกล้าฯ เป็นผู้ทรงนำพันธุ์เข้ามายากซะว่าเมื่อคราวเสด็จประพาศ^ก
เมืองนน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ หรือ ๒๕๔๔

ตะขบผ่องนุชนง่ายและโตเร็ว นกชูบกินผลและนำเม็ดไป^ก
แพร่พันธุ์ให้กันๆ รายหลังเข้ามาเมืองไทยมีมาตั้ง ๑๙ ชน ต้นตะขบ^ก
ผ่องก้มอยู่แห่งที่ปะระเทศไทย แม่ตานบ้านกรุงเรียงหอยตามชุม^ก
เขาร้านหัวยืนไกกันๆ การห่อหากบ้านเมืองในภาคพายัพ กำลัง^ก
ต้นตะขบผ่องนุชนอยู่บ้างเหมือนกัน

ท้อ (Prunus Persica พรุนัส เพอร์ซิกา)

ต้นท้อ (ชื่อเรียกตามชน) หรือที่ฟองเรียกว่า Peach นับเป็น^ก
พันธุ์ไม้ซึ่งปะระเทศกัน พยายกลบ้างทางภาคพายัพตอนเหนือฯ เช่น^ก
ทุ่งรายและซึ่งใหม่ตอนเหนือ ชาวพายัพเรียกว่า หุ่งหม่น หัวอ^ก
หุ่งหมอบ ต้นท้อที่ปลูกตามที่เหล่านี้เป็นพันธุ์ผลเด็ก ใหญ่ไม่เกิน^ก
ผลลัพธ์ผ่องขนาดกลางๆ แต่กรอบประมาณมารสก์พอใช้ เมื่อรา^ก
๑๔ ชม.แล้ว ผู้เชียนเคยพบต้นท้อกำลังออกดอกตามต้นท่อนึง^ก
ฝาง (เชียงราย) ถ้ามีเข้าช่วงที่ความว่า ต้นท้อที่ปลูกอาจเหลือ

ปลูกตัวเมล็ดและอายุเพียง ๓-๔ เดือนทางหนอนทราบว่า เริ่มปลูกกันมาช้านาน อย่างน้อยกว่า ๓๐-๔๐ ปีแล้ว เมืองเชียงใหม่ของทรายหินอ่อนตากันไป ประมาณ ๕๐-๖๐ ปี ที่นี่น่าจะมากกว่า ๗๐-๘๐ ปี ทางใต้ของพื้นที่น้ำตก เชียงใหม่

ทานตะวัน (*Helianthus annuus* ชิลด์แอนนูลัส แอนนูลัส)

ทานตะวันจะนิยมต้นสูงเดียว ดอกใหญ่เดียว นับว่าชาวญี่ปุ่นเป็นผู้แรกนำพันธุ์ (เมล็ด) จากประเทศไทยเข้ามาปลูกที่คลองตันศรีษะ (กรุงเก่า) ในสมัยแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์ (พ.ศ. ๒๔๘๒-๒๕๓๑)

เมื่อ ๒๐-๓๐ ปีมาแล้ว มีทานตะวันนิยมปลูกกันมากเป็นที่นิยมในประเทศไทย ไม่ใช่ครั้นแล้ว ประดับแต่งเพ้อเจ้อแล้วเป็นอาหารเบ็ดที่ได้ แต่มาในเวลานความนิยมในช่วงนิยมไม่ใช่ครั้นแล้ว คงมีปลูกกันแต่ช่วงนิยมต้นเป็นพื้นที่ของเด็กและน้ำมากคง ทรงซ่อนแต่ไม่ซ่อน ทานตะวันเป็นไม้ข้องฟันเมริกาเหนือ

ที่เรียกว่าทานตะวันหนู เป็นไม้อีกช่วงนิดหนึ่ง มีอย่างพฤกษศาสตร์ที่ทิโวเนีย ไคเวอร์สไฟเดย์ (*Tithonia diversifolia*) ทานตะวันหนูเป็นไม้ข้องเม็กซิโก เช่นมาเมืองไทยครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ คือ ๓๗-๓๘ ปีมาแล้ว ๐๖/๐๒/๒๕๖๕ นับว่า แม้มีต้นที่ ๑ ศูนย์กลางเป็นผู้นำพันธุ์เข้ามา แต่จะมากที่สุด ในช่วงนี้ไม่ใช่

หน้าวัว (*Anthurium* แอนทูริบัติ)

หน้าวัวตอก (แอนทูริบัติ แอนทูริอาโนม) ที่ชอบปลูกกันมากนั้น ว่ากันว่ากรมสรรสานติฯ เป็นผู้ทรงสั่งเข้ามาเมื่อราช พ.ศ.

๒๔๔๐ ซึ่งนับกันว่าเป็นครั้งแรกสำหรับเมืองไทย แต่ตามคำ
บอกเดิ่งเจ้าคุณพานปิริชชา หน้ารัตน์แรกติดเข้าหากับคันไม้ที่พร้อม^{ที่}
ปีค.จ. พ.ศ. ๑๘๖๖ สัมมาจากภารกิจการต่างๆ เวลาที่กล่าวได้ว่าข้างต้น^{ที่}
ภายนอกดังต่อมา คือรัฐ พ.ศ. ๒๔๔๖ พระยาพานปิริชากลับสัมมาจาก
ญี่ปุ่น ในระหว่างทางที่กรุงเทพฯ ซึ่งกันเดินเร่นานวัน ได้มีการผ่อนผัน^{ที่}
พนธุ์ เอาม่องในเมืองไทยมาก หน้ารัตน์ก็ออกเป็นแม่ข่ายครัวและมีเปบย^{ที่}
(อเมริกาใต้ภาคร้อน)

นอกจากหน้ารัตน์คือก็กล่าวแล้ว ยังมีหน้ารัตน์ไปปลูกกันอยู่^{ที่}
ในเมืองไทย ๔-๕ ชั่วโมง ก็เป็น เมืองภูเรียม คริสต์มาส ๑. แมก-^{ที่}
นิกัม ๒. วาระคุคว้านัม เป็นต้น ซึ่งเป็นไม้ของอเมริกาใต้ เช่น^{ที่}
เดียวกัน และเข้าฝ่ายเมืองไทยเป็นราก คราวที่หันหน้ารัตน์คือกใช้มาแทบ^{ที่}
ทั้งสิ้น.

บอน (Caladium 俗名เตเกิม)

บอนหากล้าน คือบอนที่เป็นลักษณะเด่นๆ ของคน^{ที่}
ไทยเคยชอบเด่นแก่นมาก และเป็นไม้สกุลคงคลเดียว ซึ่งเป็นของ^{ที่}
อเมริกาใต้ภาคร้อน พันธุ์ต่างๆ ที่ปลูกกันอยู่ในเวลานั้นคงแก่ไป^{ที่}
จากพันธุ์เดิมมาก น่วงจาก การผ่อนผันพนธุ์ การคัดเลือกและ การ^{ที่}
เปลี่ยนแปลงเชิง生物ความชาติ ฉะเพาะในเมืองไทยก็มีปลูกกันอยู่^{ที่}
หลายร้อยพันธุ์ ซึ่งเป็นห้องสั่งมากจากค่างประเทศกัน ที่มีชื่อเริ่ม^{ที่}
ในเมืองไทยจากพันธุ์ต่างประเทศกัน แต่พันธุ์เหล่านั้นก็เนิ่นมา^{ที่}
หากอนสกุลนี้ไม่ใช่ชนิด แต่ก็มีความชื่อพฤกษ์กาลครัว คือเล-

ເຕີບມ ໄປຄອດວ ເປນທັນຕຳບ້າງບອນສົກາງ ທີ່ ທີ່ ປັດກັນລູ່ໃນກວຸງທພ່
ໃນວະດານກວິບແທບທງສູນ ນໍອກຈາກຫຼະນີ້ ພຶ້ມໂດຍ ໄປຄອດວ
ກົດສ່າວແລວນ ດົນຢັງໃຈໜັກ ອະດີເຄີຍ ຮົມນິປຣົກກອາຍ ຖວະຍົກ
ກະວາ ໂພນເຈັນໄພທອງ ແລະ ບໍ່ຈະນໍາມາໃນຕົກສູ່ເມີວັນອີກ ຕະ-ຕ
ງໝັກ ປົກລູບຄວບໄມ່ນອງໄກຍ ແຕ່ພນວິທີການຄ່າມາກບອນຈະນາກ
ເຫດານນີ້ກາງວັນນີ້

ขึ้นนี้โดยทั่วไปในต่างประเทศเป็นแบบสามสี่ปีมาแล้ว แต่ใน
เริ่มเข้ามาในเมืองไทยเรื่อยๆ คืนนี้ไม่ทราบแน่ ว่ากันว่าในกรุง พ.ศ.
๒๕๗๕ พระองค์บรมนาถฯ โปรดฯ ให้ชื่อที่เดิมกันว่ากรุงนากกระท่า
และ ถนนปูะไบ เป็นพื้นที่ ๑๔๐ ไร่ เดิมมี ๑๖๐ ไร่ คงจะได้รับ
คืนอีก ตามที่นายกราช พ.ศ. ๒๕๗๕—๒๕๘๐ (คือคราวที่ทรง
เดินบนแผ่นดินประเทศไทย คราวแรกในเมืองไทย) โปรดเดินส
ตรบดินส์ต่างๆ เจ้าอาชญากรรมที่รังสรรค์ต่างๆ ในบุรีรัมย์จำนวนมาก
แล้วในคราวหัวงษาดูแลงานครองหอดังเมือง—๙๘ ปีมาแล้ว บินก็เข้า
มาเมืองไทยซึ่งภารกิจมาบ่ายเบ้ายังพื้นที่ ผู้ที่ดูแลบ่อนต่างปูะเต๊กเข้ามามา
เมืองไทยมากคนกี่ร้อยคน แต่เดิมบ่อนต่างปูะเต๊กเข้ามามา
สนิมในกรุงตนไม่มากผู้หนึ่ง ๐๖๘๒๒๒๕๗๕ เข้ามามากพันธุ์ ทศศ.
เมืองไทยมากคนกี่ร้อยคน แต่เดิมบ่อนต่างปูะเต๊กเข้ามามา
เมืองไทยไม่มากคนกี่ร้อยคน แล้วจะเป็นปูะเต๊กเข้ามานะครับ ขอรบกวน
พ.ศ. ๒๕๗๕ คงจะลืมแล้วนน เข้ามามีบอนแกร่งวัวและบอนไพร์เงิน
ไพร์ทองอยู่ก่อนแล้ว และไพร์นั้นเพาะปลูกแล้ว ก็อกันว่าเป็นเชิง
พนไม่องไทย ซึ่งเรียกนั้นในกรุงกรุงน้ำว่า ว่านแสงอาทิตย์ บอน

แต่งวันนี้ น่าจะคนกล่าวว่า “ไก่เคยพบรักในบ้านเมืองไทย” และอาจ
 ว่าเป็นของไทยเอง ผู้เขียนเองก็ได้เคยพบขอนแห่งวัวปูลาเป็นวัน
 อยู่คงจะพัฒนาดีหนึ่ง ตามบ้านชาวบ้านที่ห่างไกลความเรื่อยมา
 แล้วบางครั้ง ยางทกพบรักในบ้านชั้นในไม่ไกลจากบ้านคน แต่
 บางทกพบรักในบ้านชั้นนอกกว่าไก่เคยเป็นบ้านคนหรืออยู่ใกล้บ้าน
 คนมาก่อน แต่ไม่เคยพบในกลางบ้านเดือนธันวา เดียว ทงๆ ที่ได
 มีโอกาสไปบ้านท้องถิ่นหม้อากศรีอ้าวซุ่มชน แห่งการกำเนิด
 และความเรื่อยของพวงบอนมากแล้ว ผู้ที่ไก่เคยไปบ้านที่ตั้งจะ
 เคยเห็นบอนสีเขียว แต่งวัน กระนองกระทา หรือ ตามยาประแต่ง
 ชันอยู่ในถอนนานบ้างแล้ว แต่ความจริงบอนที่เห็นเหล่านี้เป็นไม่ที่
 หลุดไปจากที่เพาะปลูก หรือที่บอนชันนนั้นซึ่งเดิมที่เป็นบานฯ เดียว
 เป็นบานหรือสวนมากเท่าก่อน แต่อย่างไรก็ บอนแต่งวัน ร่วนทัง
 บอนโพธิเงินโพธิทอง เป็นไม้สกุลกระเจียบ (บอนแต่งวัน = กระเจ
 ียบ ไบคอดาร์ บอนโพธิเงินโพธิทอง = กระเจียบ ชื่อมเบอร์ กิจาย)
 และบอนสกุลนี้ไม่เคยปรากฏอยู่เองมาแต่เดิมในประเทศไทย
 ไกๆ เลยในโลก นอยหน่อยจึงยอมรับว่าไก่ภาคอันดงกล่าวแล้ว
 คงนั่งบ่นอยู่ก็ได้ว่า บอนแต่งวัน ๑๓๗ มีไว้เป็นของไทย
 และบอนสกุล กระเจียบ ไก่เข้ามาเมืองไทยก่อน พ.ศ. ๒๕๖๔
 เป็นเวลานานพอจนพันปี มีอยู่เพร่หลาย แต่ในบางกรณีเดือน
 หนึ่งเป็นไม้ของพนมเมือง

บัววิคตอเรีย (Victoria regia วิคตอเรีย รัช)

บัวชนิดนี้ค่อนข้างมีความสวยงามมากในเรื่องการตัวบานต่อเนื่องเป็นเวลากว่า ๖๐ นาที แต่พ้นไปแล้วก็จะดูไม่สดใส ตามคำเข้าคุณพอนปริญ่า กล่าวว่าพื้นที่ที่บานบานที่สุด ๗ ไร่พัน步 (เมล็ด) มากกว่าประเทศอังกฤษเกือบ ๖๐ บ้านแล้ว แต่พ้นไปแล้วก็จะดูไม่สดใส ตามน้ำจะกราดลงมาประมาณ ๑๐๐ เมตร กว่าๆ พระยาปะทุมภูมิยาลสังฆ์มนารักษ์ก่ออังกฤษราษฎร ๑๐๐ เมตร กว่าๆ แต่คงเพียงเมล็ดเดียว ซึ่งสบพัน步 มานานยกนับ แต่ตามคำบอกเล่าของเข้าคุณประภากรวงศ์ เร้าคุณรามท่าเบนผู้อาพัน步 (เมล็ด) เข้ามาเมืองไทยก่อนเพื่อน และเป็นเวลาาว ๖๐ นาทีแล้วเช่นกัน และต่อจากนั้นก็แพร่ไปในกรุงเทพฯ และหัวเมืองใกล้เคียง.

บานบีน (Zinnia elegans ซินเนีย เอลีแกนส์)

ต้นบานบีนเป็นไม้อิงประเทศไทย แรกเข้ามาเมืองไทย เมื่อไก่ชนให้ไม่ทราบ แต่ตามคำบอกเล่าของพระยาพจน์ปริญ่า ไม่นับเป็นครั้งแรกที่บ้านพระยาสมบัติภานุบาล บ้านคอกไม้ พระนครฯ ราว ๕๕ ปีมาแล้ว ในเวลานั้นแต่ละนิดติดกันเดียว หรือซ้อนเพียงเล็กน้อย เช้าไว้สังฆ์เมศตากยุ่น ไปมาปลูก

บานเย็น (Mirabilis jalapa มิราบิลิส ชาลาปา)

บานเย็นนับเป็นเกิดอยู่ในประเทศเปรูแห่งประเทศอเมริกาใต้ ในเมืองไทยพบปลูกกันบ่อย และบางที่น้ำเงินในที่ชื่นชันใกล้บ้านเรือน เป็นไม้หง่านในเมืองไทยเก่าแก่ชั้นคุณหนัง ในหนังสือพระอภัยมณี กล่าวว่า เมล็ดในบานเย็นทำแบงผักหน้าแกล้วไก่ ในวรรณคดี

ของไทยก่อนสมัยหนึ่งสอดคล้องกันนั้น นัยว่าไม่มีกล่าวถึงขานเย็นเลย
ดังนั้นจึงสันนิษฐานกันว่า ขานเย็นน่าจะเข้ามายังไทยในแผ่นดินพระ
นั้นมาแล้ว (พ.ศ. ๒๓๖๗-๒๓๘๕) แต่ความจริงขานเย็นอาจเข้า
มาก่อนนาก็ได้

กล่าวถึงการใช้แบงเม็ดดယานเย็นทاหน้าแก่สัว ชาวมະlaysang
ที่ใช้ในท่านองนั้นเห็นอกัน หญูริบูนาก็ใช้เป็นเครื่องสำอางค์
โดยถือกันว่ามีประโยชน์ในการบำรุงผิว

“ขานเย็น” เป็นชื่อที่หมายรวมมากสำหรับต้นไม้ ชาวพายัพ
เรียกว่า “ตามยาม” ชาวต่างประเทศหลายแห่งก็เรียกชื่อันมีความ
หมายถึงเวลาออกบ้าน ฝรั่งเรียกว่า “Four O’clock” คือ ต้นเย็น
ส้ม หรือ ส้มเย็น.

ผักบบชะวา (*Eichornia crassipes* ไอกอร์เนบ แครสสิปส์)

ผักบบชะวนี้บ้านเดิมอยู่ในประเทศไทยราชีด (อเมริกาใต้) เป็น
ไม้ที่ขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็วทั้งโดยทางหนองคายทางแม่น้ำและโดยทางแม่น้ำ ใน
เวลานมอยู่ทวีปในภารตะนแห่งทวีปอาเซีย

ผักบบชะวาน้ำเข้ามายังไทยทั่วไปใน พ.ศ.

๒๔๔ คือ คราวรัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสชะวา พระวิมานกาeko
กรรมพระสุทธิชาสนนาถ ทรงนำเข้าตนเขามา เนื่องด้วยทรงโปรดมาก
เพาะปลูกส่วนมากคล้ายคลอกลั่บไม้ ภายหลังเข้ามาทั่วราชอาณาจักร ๙—๑๖
ปี ผักบบชะวาก็ไปปรากฏขึ้นทั่วทุกแห่ง เก่าเบนกรุงแรก ภายหลังรัชกาล
ที่ ๕ เสด็จประพาสกรุงเก่าในบ้านตนนเอง ทั่วทุกแห่งชาวกรุงเก่า
เรียกผักบบชะวานในกรุงนั้นว่า ผักตามเสด็จ

ผู้ตบชีวะขึ้นไปเชียงใหม่ร้าว พ.ศ. ๒๔๕๑ โดยพญาจัน
 (บุญยิน) แห่งนครเชียงใหม่เป็นผู้นำพาขึ้นไปทางเรือ ในเวลานั้น
 ผู้ตบชีวะที่กรุงเทพฯ ยังไม่แพร่หลาย นัยว่าต้องไปขอจากในวัง
 ที่เรียกันว่าผู้ตบชีวะ กเพราะผ่านโค้มากชาภีชีวะ ชาว
 เชียงใหม่เรียกผู้ตบชีวะว่า บัวดอย

พวงทองหนัน (*Thryallis glauca* ไทรแอคติส กลอรา)

ไม่นับเป็นของมีค่ามาก ชอบปลูกกันมาก เพราะปลูกง่าย
 ทรงกระบอกเป็นพม ตอกดก และออกดอกอาเสเมื่อ เข้ามาเมืองไทย
 เมื่อไกไม่ทราบแน่ แต่หมื่นราษฎร์เป็นผู้แรกนำเข้ามาปลูกที่
 กรุงเทพฯ จากบกษ์ได้ ราว ๓๐—๓๑ ปีมาแล้ว ใน พ.ศ. ๒๔๖๙
 แม่หมอกอุดลนส์กสังเมล็ตเข้ามาปลูกจากชีวะ

พุตตาน (*Hibiscus mutabilis*) ไฮบิสคัส มิวเตเบิลลัส

พุตตานเป็นไม้ของประเทศไทย เชื่อกันว่าชนเป็นผู้นำเอาเข้ามา
 มากเมืองจันในสมัยราชากลาง ๒ หรือ ๓ (พ.ศ. ๒๓๕๗—๒๓๕๘)
 ซึ่งในระหว่างนั้นไม่ใช่ของจันเข้ามาเมืองไทยมากที่สุด

พุรีหง (Hibiscus schizopetalus) ไฮบิสคัส ชิสโซซเบตเตลลัส

ในบุค ๒๐—๓๐ ปีมาแล้ว พุรีหงมีผู้นำมายปลูกเป็นรัว ๆ ลักษณะมากตามบ้าน แต่ในเวลานี้ก็มีปลูกกันแต่ตามเรือกตามสวน
 ห่างจากที่มนุษย์คนเท่านั้น พุรีหงเป็นไม้ของอาฟริกาตะวันออกภาค

ร้อน เจ้าคุณพันป์ช้าง เห็นในกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรกว่า พ.ศ. ๒๔๓๐ แล้วว่า ถ้าจะข้ามจากอันนั้นมาคงไม่เกิน ๒-๓ ปี แต่ครั้งเป็นผู้นำพันธุ์อาเข้ามาหารือมาหาก่อนที่ไม่ทราบ ตนพ่อจะให้แจ้งไปยังประธานาธิการฯ พ.ศ. ๒๔๓๗ และนี่ยังพ้นวันที่กบฏพ่วงไปในประเทศต่างๆ เดียวไปทางแหล่งยุโรปทางลับ

เพนก้านคำ (Adiantum อะเดียนทัม)

เพนกปูลากันในเมืองไทย มีอยู่มากหลายชนิดหลายสกุล ๔ ลูก ๒ ลักษณะ ลักษณะนี้เป็นพืชที่ฝรั่งเรียกว่า Maidenhair Fern ซึ่งเป็นมีมนต์เสน่ห์มากซึ่งเพนก้านคำชั้นดีหางชนวนชื่อตามพฤกษศาสตร์ว่า อะเดียนทัม แคบลิลิต-เวเนอริส (Adiantum Capillus-Veneris) ซึ่งกabenของเมืองไทยเรียกว่า เพนก้านคำมีปูลากันอยู่หลายชนิด แต่ละเพาะที่เป็นของต่างประเทศและปูลากันมากในเมืองไทย ก็มีเพนกเกล็คหอย (A. tenerum ล. เพเนรูม) ซึ่งเป็นไม้ข้องขามีรากวาครั้น เพนชันนก (A. Farleyense ล. ฟาร์ลีย์เอนซ์) ซึ่งเป็นเพนทางด้านที่สุดในบรรดาเพนก้านคำทั้งหมด กมีปูลากันอยู่บ้าง นับว่าเป็นพันธุ์หาง ซึ่งกล้ายมาหากเพนกเกล็คหอย และเป็นไม้ข้องบาร์บาร์โคส (หมู่เกาะเวสตอินดีส) เพนก้านคำอักษะชนิดหางที่พบปูลากันบ่อยคือที่เรียก กันว่า เพนตองหรือเพนไทร (A. trapeziforme ล. แทรปีซิฟอรัม) ก้านยาว ใบใหญ่ๆ รูปขนมเบบปูน หางเหลี่ม และเป็นไม้ข้อง อเมริกากว่าครึ่นเช่นเดียวกัน เพนก้านคำนี้ นับว่าข้ามมาเมืองไทย ๑๘๕๖/๐๒/๒๕๖๕ ครั้งก่อนสรุปส่วนตัว ระหว่าง ๔๐-๕๐ ปีมาแล้ว และกรมสรพส่วนตัว

เป็นผู้สังเข้ามาหากยูโรปทงสัน กรมสรวพสาร์โปรดไม่ใช้ชนิดต่างๆ และมปลูกไว้มาก

* เพ่องพา (*Bougainvillea spectabilis* บูเกนวิลเลีย สีชมพูอมม่วง)

เพ่องพา หรือตรุษจัน หรือศรีราชา กเรยก เป็นไม้ซึ่งป่าประเทศ
บรากด ใจเวลานมปลูกในเมืองไทยอยู่หลายพันธุ์ พันธุ์คงส้มวง
มมานานแล้ว แต่จะเข้ามาเมื่อไก่ไม่กราบ คงทราบไทยแต่เพียงว่า
เมื่อราวดอก ๖๐ ปีมาแล้ว ก็มอญในกรุงเทพฯ แล้ว และนัยว่า
เมื่อคราวสร้างสวนดุสิตราวา ๔๐ ปีมาแล้ว บังหายากอยู่ ต้องสั่งพันธุ์
มาจากนครศรีธรรมราช

พันธุ์คงส้ม หม้อใช้อีตเอ้าเข้ามาเมื่อราว พ.ศ. ๒๔๕๓
พันธุ์คงสีทับทิม ซึ่งปลูกกันแพร่หลายในเวลานี้ นัยว่าพระยา
ประพัทวิภาดาเป็นผู้เอ้าเข้ามาหากสิงคโปร์ราว ๑๕ ปีมาแล้ว ส่วน
พันธุ์คงสีเหลือง (อันที่ริ่งเหลือง ๆ แสงฯ) เพิ่งเห็นมีในกรุงเทพฯ
๒—๓ ปีมานะ

มะเตือเตา (*Ficus pumila* ไฟคั้ส พิมิลา)

มะเตือเตาเป็นพันธุ์ไม้ซึ่งออกสเตรเดีย ณ บุนได น้อย
๒ ชั่นก คง ชั่นกไปให้ญี่ปุ่นและชั่นกไปเล็ก ชั่นกไปให้ญี่ปุ่นนั้น นัยว่า
มสเตรเดีย ริเวตต์—คาร์แนก เอามาหากอนเกยหรือญี่ปุ่นราว ๓๖ ปี
มาแล้ว ส่วนชั่นกไปเล็ก (*Ficus minima*) ซึ่งเป็นพันธุ์หนังของ
ชั่นกไปให้ญี่ปุ่น พระยาพินปริชาเป็นผู้สังเข้ามาหากอสเตรเดียราว
พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือ ๒๔๙๘

มันสำปะหรัง (Manihot utilissima แม่นน้ออต บีทลิสส์มา)

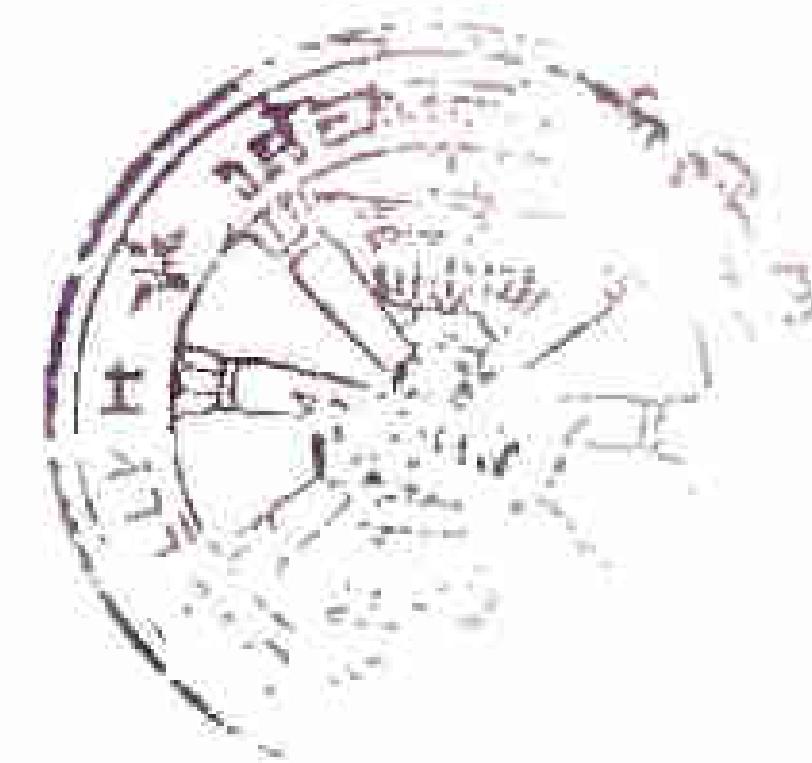
มันสำปะหรัง ซึ่งเป็นไม้ข้องบรรจุสินค้า (อเมริกาใต้และบรasil)

ในเวลานั้นปลูกน้ำพากษ์ได้สำหรับทั้งชาวสัก ทางภาคเหนือและภาคใต้ ก็ปลูกกันตามบ้านตามสวนบ้างเล็กน้อย สำหรับใช้หัวทำของหวาน และใช้ใบอ่อนรับประทานเป็นผัก

มันสำปะหรังจะเข้ามายังไทยเป็นครั้งแรกเมื่อไก่จากโปรตุเกส ไม่ได้ความเชื่อกันว่า พระยาเสือภูวนุปราชศรี (คอซิมบี้) เป็นผู้เอาพันธุ์มาหากันนั้น ในระหว่างที่เป็นสมุหนเทศศาลาภิการที่เกตราวี ประมาณแล้ว ชาวบ้านใช้เรียกมันสำปะหรังว่า “มันไน” ซึ่งแปลมาจากการคำว่า “อุบากษ์” (อุบี—มัน, กษ์—ไน) ซึ่งเป็นชื่อสามัญของมะลาย ทางภาคกลางพิทราบว่ามีปลูกกันมากตามบ้านกว่า ๔๕ แห่งแล้ว และชาวภัยพเรyi กันว่า “ต่างบ้าน” ทางกรุงเทพฯ ก็ปลูกกันมานานแล้วเหมือนกัน แต่ยังสืบสานไม่ได้ความว่าตรงแต่ครั้งใด ชื่อ “สำปะหรัง” พังค์เป็นแขกฯ ซึ่งอาจเดินทางมาจากสถาพรัง (Sahibhrang) ซึ่งเป็นชื่อหนังของชาวยาเบินไถ่ ดำเนินจริง เช่นนั้น มันสำปะหรังก็จะมารากษาชาว หรือไม่ก็แขกชาวยาเบินผู้นำพันธุ์เข้ามาที่กรุงเทพฯ

06/02/2565

ตนมันสำปะหรังจะนัดไปค้างฯ (เขียวกับเหลืองอ่อน) ที่ปลูกเป็นไม้ป่า นับว่า พระยาป่าสักพิทักษ์ชาลเป็นผู้แรกนำพันธุ์เข้ามา จากสิงคโปร์ ในระหว่างที่เป็นกงสุลใหญ่ประจำทันนน ก่อนสังคրามโลก

หมากเขียว หมากเหลือง

หมาก ๒ ชนิดนี้ นั่นว่า พะยาประทพกาลเป็นผู้แรก
เอาข้ามมาเมืองไทย ราวเดือน ๔๐ ปี พ.ศ. ๑๗๖๐ หมากเขียวเป็นไม้ของ
ข้อสติระเดิมภาคตะวันตก มีชื่อทางพุทธศาสนาสกุลว่า พทคือสเปอร์มา
แมคอาเจิลร้อย (Ptychospermum Macarthurii) หมากเหลืองเป็น^๑
ไม้ข้อสูงสู่การแมสการน มีชื่อทางพุทธศาสนาสกุลว่า คุณเจลโคงค์รับส
ถุเก็สชันส์ (Chrysalidocarpus lutescens)

ยาสูบ (Nicotiana Tabacum นิโคตีนิยา ตะแบ็คคัม)

ต้นยาสูบทากลามน ซึ่งเป็นชนิดพืชที่ปลูกกันมากในประเทศไทย
เป็นพันธุ์ไม้ของอเมริกาแแกงรอน แต่ชาวอินเดียนแห่งอเมริกาที่
ปลูกใช้กันมากกว่าแต่ครองภัยด้วยราก

ต้นยาสูบให้เข้ามานในทวีปอเมริกาเมื่อราว ๓๓๐ ปีมานี้ การ
เข้ามานเป็นเยกอโภคเป็น ๓ ทาง ก็ ๑. ทางม้ามุกไป ไปพัลปีนแล
และจากนั้นไปฟิลิปปินาและประเทศไทย ๒. ทางทวีปยุโรปไปอินเดีย
และอินเดีย โดยชาวโปรตุเกสเข้ามานำเข้าไป ๓. ชาวรัสเซีย^๒
นำจากยุโรปเข้าไปในไชนาเรีย ๔. ชาวจีนนำเข้าไปในประเทศไทย
๔๐๐ ปีมาแล้ว

สำหรับประเทศไทยนั้น นั่นว่ายาสูบเข้ามานในสมัยแร่นกินสมเด็จ
พระนารายณ์ (พ.ศ. ๒๑๘๑—๒๒๑๑) และชาวโปรตุเกสเข้ามานำ
เข้ามาทางไบย่าและเมดิส สำหรับเพาะปลูกกรุงฯ กำนั้นฐานที่เบนผู้

ເສພຍຢານ ໃນເວລານີ້ໃຫ້ສູບໂຄງວິທີ່ຫັນໃບຢາເບີນເສັ້ນ ທ່າແລ້ວມານົກວິໄປ
ໃບຕອງແທ່ງເບີນບຸຫຮ່ວ (cigarettes) ກາຣ້ຫັນໃບຢາແລ້ວມານົກວິໃບບຸຫຮ່ວສູບ
ເບີນຂອງຈາວມະລາຍຸ ຈຶ່ງຈາວຂົນເຫັນເຖິງກໍໄກນ້າເອາໄປໄຟທີ່ວິໄປໃນຮາວປຳລາຍ
ໝາກສົດຕ້ວຽນທ ๑๗ ຄອວາວ ຖໍ່ສົມບັກທົກນຢາສູບເຂົ້າມາເມືອງໄທຍ ອະນັນ
ຢາສູບທີ່ຈາວໄປຮຸດເກຕນໍາເອາເຂົ້າມາເມືອງໄທຍ ນໍາຈະນາຈາກມະລາຍຫຮອ
ຈືນເຕີຍ ໃນທີ່ທ່ານຍໍເຫດວ່າດ້ວຍເວອງມາເທິຍວປະເທດໄທຍ ຈຶ່ງ I' Abbé
de Choisi ເຂັ້ມແນ້ວ ມ.ສ. ១៦៨៧ (ຮາວ ພ.ສ. ២២១០) ຄື
ໃນສົນຍັເຜັນຄືນສົມເຖິງພຣະນາຮາຍດີ ກົມືກລ່າວໄວ່ວ່າຢາສູບມີອຸ່ນແລ້ວໃນ
ເມືອງໄທຍ ແລະເບີນຜົດຜົດຂອງພິມດູໂລກ

ຈອໄທຍທ່ານຍໍເຫດຢາສູບວ່າ ຍາ ນັ້ນ ໄນກ່າວແນ່ວ່າມີກຳເນີຄມາ
ອຸປ່າງໄວ ຈອພົນເມືອງຂອງປະເທດຕ່າງ ທ່ານີ້ມີເໜັນຫອງກ່ອຄລ້າຍຄດງ
ກັບຈອໄທຍນເລີຍ ບາງທ້ອາງເນອງດ້ວຍໃນຫຼັນເກີມ ທ່າຍສູບໃຫ້ເບີນຢາ
ບຳບັດໂຮກ ເຊັ່ນ ໃຫ້ໃບຮັກໝາຜແລະບາດແຜສເວົອຮັງ ຮັກໝາໂຮກຜົວໜັງ
ໜ່າແມລັງ ທ້າມເລືອກ ຍານັກຖ້າ ១៨៩ ໂຮງອອຍງນ້ອຍສະເພອຄວາມ
ເພີ້ມເພີ້ມແກ້ໄຂຄອຫະກທິກ ຖ້າຍຈົງເວີຍກຢາສູບວ່າ ຍາ

ຜູ້ທີ່ສັນໃຈໃນເວອງຕໍ່ນານຂອງຢາສູບໃນທົ່ວປອາເຊີຍ ໂປ່ງຄ່ອນ
06/02/2565
Tobacco and Its Uses in Asia, by Berthold Laufer, Field
Museum of Natural History, Chicago, 1924.

ປາງພາງ (Hevea brasiliensis ປີເວີຍ ປຣາຊີລເບີນຊີລ)

ພົນທີ່ໄຟທີ່ໃຫ້ຢາງວັບເບອນນີ້ຍິ່ງທ່ານຍັກນັກໃນແລະນອກ
ປະເທດ ຈະນັດ ១ ທເກຍເຫັນປຸລັກກັນຕາມດັນໃນກຽງເທັນ ວ່ານາມາ

แล้วก่อ ตนยังอินเตอร์เบอร์ของประเทศไทยนี้ เที่ยวนห้องไป
ยังช้อ กซ้อ จำพวกไม้ครอหลาบจะน้ำเกล็กห้องห้องกระถาง อนเดบ
เป็นสิ่งของบ้าของน้ำหนึ่งเมืองไทยในการลักลอบ ตั้งแต่
ตนยังพาราอุบตขับนส่วนนาขัน การทำยางจากพันธุ์ไม้จะน้ำ
อน ๗ ก็อยู่ ๗ คันด้วยตัวไป และในบางแห่งก็ได้รับความหายสูญไป
โดยทุกเชิง ทุกแบบนั้นคงตัวตนยางพาราชั้นเร็ว ให้ยางมาก
ทำง่าย ถูกโสดหุ้ย

ตนยางพาราเป็นพันธุ์ไม้ของลุ่มน้ำแม่น้ำแม่ขันแห่งประเทศไทยบริเวณ
(อเมริกาใต้) ที่มีหลายว่า ยางพารา ในวงการค้า เพราะยางจะน้ำหนึ่ง
ส่วนออกหากประเทศไทยน้ำดีมากท่าชั้นน้ำชื่อว่า พารา เพื่อให้คนเพยน
ไปหากยางจะน้ำหนึ่งก่อนที่สูงออกหากเมืองท่าชั้นน้ำในประเทศไทยเดิมกัน เช่น
ยางชั้นรา เป็นต้น

ในการค้าเชิง มะลายะเป็นแหล่งที่ได้รับตนยางพาราก่อนเพื่อน
ก่อ ใจ ๖.๓. ๑๙๗๖ — ๑๙๗๗ (พ.ศ. ๒๔๑๖ — ๒๔๑๗)
พันธุ์ตนยางที่มีลายไกร์ชนเป็นกต้าเล็ก ๆ ส่วนมากสวนคิวในประเทศไทย
อย่างกุ้ง ช้างไกร์บ้มลักษณะเฉพาะโภคเจษฐ์ เช่นวิวัฒน์ วิวัฒน์
มากจากประเทศไทย

06/02/2565

การเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งแรกของตนยางพารานั้น ตาม
ทางสอปส่วนโภคพิทักษ์ไพรวัน (กรรมเป็นหัวหน้างานข้าไม้ภาค
กันทัง) ให้ความว่าหลังน้ำกรอกขึ้น (คือบัญชียก ณ รอง) ปลด
หัวหัวกันทัง ช่างภายในจัดเป็นพระสถานพิทักษ์ ไกร์เมล็ดยางน

รา ๒๐๐๐ เมลก ชาโกป (สหรัฐมະລາຍ) เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เมลกเหล่านี้พำนีขึ้นสักตันเดียว ซึ่งทางน้ำจะ เย็นกวัยเมลกเก่าหมอกำลงอก ต่อมาในเดือนตุลาคมบัดซึ่งวันหลวบฯ ผู้นี้ได้สังเมลกเข้ามาก็ ๑ กระสอบ คราวน์ปราภูว่า เพาะขันแห้งดี ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้ขยายกลา ทเพาะนั้นไปปลูกที่ตำบลกันคง สวนยางนั้นบัวเป็นสวนแรกในประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นั่ง หลวบฯ ก็ได้สังเมลกบางพารา เข้ามาก็ ๓ กระสอบ คราวน์ปลูกในบริเวณบ้านหลวบฯ ของบ้าง ส่วนที่อยู่ต่อไป (จังหวัดตรัง) บ้าง ในเวลา ต้นยางเหล่านั้น ให้บัวมากแล้ว ผู้ที่ผ่านไปทางถนนสายทับเที่ยง—พัทลุงจะเห็นได้ ต้นยางพาราซ่อนชินในดินหม้อกาศซุ่มน้ำมาก ๆ เช่นทาง ขบัญใต้ตอนใต้ และทางภาคตะวันออกของอ่าวไทย เช่นที่บุรี ตราด ยะลา แต่ทางฝ่ายเหนือของประเทศไทย ยังมีอากาศค่อนข้าง แห้งแล้ง กรมสวนยางพารารา ๑๐ ไร่ อยู่กับเชาคิวชแห่งหนึ่งที่ระหวัด ลำปาง นายชันโอะ ศรีชนทร แห่งนี้รักษาป่าบันผู้นำเขามาเมลกจาก จังหวัดมະລະเม່ງ (ประเทศไทย) มาปลูกใน พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้ง ๆ ก อากาศค่อนข้างแห้งแล้ง (ปริมาณผืนดินคาดเฉลี่ยไม่ถึง ๑๐๐ เซนติเมตร ต่อปี) ต้นยางพารากับร่องฟองปลูกชินไว แม้ค่อนข้างชื้นแล้วก็ให้บัวเจริญ กว่าทางบัญใต้มาก

ยางอินเดียรูปเบลร์ (*Ricinus clastica* ไฟฟัส อีแคลสติก)

ต้นยางซึ่งนิยมเป็นไม้ของน้ำป่า (อินเดีย) และพะมาเนหอ

ជំនួយបាត់បង (ខេមរោគ) និងសម្រាប់ការណែនាំ
ក្រោងពាក្យមានរាយ និងបណ្តាល់

ปีโป่ง (*Lagerstroemia indica* ไลจ์เรสโตรีเมีย อินดิกา)

ปะรังนเป็นไม้ตอกที่สูงงามที่สุดในชนิดนี้
มีพนธุ์ตอก
สีเขียวแก่ ลักษณะอ่อน และสีขาว เป็นไม้ของประเทศไทย มาก
กว่าปะรังตอกอื่นๆ เดิมที่มีพูนคานั้นต้องชวนให้เข้าใจ ว่ากันว่า
เขามาเมืองไทยในตอนปลาย ๓ รัชกาดิกร (พ.ศ. ๒๓๖๗—
๒๔๘๙) เดินบนผืนดินอ่ามหาจากปะรังตอก จึงได้ชื่อ
อยู่บ้างว่าเป็นชื่อที่นานรองเป็นอน ๓

ပါဝါ (Nerium odoratum နှေ့ပြမ် ချွေးခြားပြမ်)

เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายตั้งแต่อดีตมา จนถึงปัจจุบัน ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำอาชีวามากประดิษฐ์ จนในสิ่งที่สร้างขึ้นมา ล้วนเป็นเครื่องประดับที่งามที่สุด ไม่ว่าจะเป็นตุ๊กตา ของเล่น หรือเครื่องประดับอื่นๆ ก็ตาม ที่สำคัญที่สุดคือ ความสามารถในการทำงานที่มีความแม่นยำและรวดเร็ว ทำให้เขาสามารถสร้างสรรค์สิ่งของที่มีคุณค่าและมีมูลค่าสูงได้ ไม่ใช่แค่ความสามารถทางด้านฝีมือ แต่เป็นความสามารถทางด้านจินตนาการและคิดสร้างสรรค์ ที่ทำให้เขาสามารถนำสิ่งของที่มีอยู่เดิม แต่เปลี่ยนแปลงให้มีลักษณะที่สวยงามและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น นี่คือความสามารถที่หาได้ยาก แต่ท่านได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มนุษย์สามารถสร้างสรรค์สิ่งของที่สวยงามและมีคุณค่าได้ ไม่ใช่แค่ความสามารถทางด้านฝีมือ แต่เป็นความสามารถทางด้านจินตนาการและคิดสร้างสรรค์ ที่ทำให้เขาสามารถนำสิ่งของที่มีอยู่เดิม แต่เปลี่ยนแปลงให้มีลักษณะที่สวยงามและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น นี่คือความสามารถที่หาได้ยาก แต่ท่านได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มนุษย์สามารถสร้างสรรค์สิ่งของที่สวยงามและมีคุณค่าได้

ชนิดคอกอกสีซันพ้ออันแดะสีขาวกลิบไม่ข้อน
เข้าใจว่าเข้ามา
ไม่นานกว่า ๒๐—๓๐ ปีมาแล้ว

บุคลาดบ (Eucalyptus globulus บุคลาดบัส โกลบิวลัส)

ต้นบุคลาดบจะนักทกตัวนเร็นไม้ของอชสเตรเลียแต่แท้สเมเนเป
ฝรั่งเรียกว่า บลูกัม (Blue Gum) เป็นต้นไม้ที่น้ำต้นสูงกว่า ๔๐ ว
ในเด่นที่เหมาะ ในเมืองไทยมีปลูกกันบ้างในกรุงเทพฯ แต่ตามหัวเมือง
บางแห่ง ชนิดไม้เริ่มหายไปไม่สูงนัก เท่าที่เห็น อายุมาก
สัก ๕๐—๖๐ ปี ก็อุดตัน เนื่องด้วยอากาศไม่เย็นพอ

ต้นบุคลาดบ นัยว่ามีอยู่กับกรรมบรรจุชัยชาญ เป็นครองแรก ราว
พ.ศ. ๒๔๗๓ แต่เป็นต้นขนาดย่อม ไม่ปรากฏว่าอยู่ไหน เดิมโคลเบ็น
ไม่ให้ พระยาสหศักดิ์สนทวงศ์ศากล่าวไว้ในหนังสือ “คำน้ำและ
สรรพคุณของพชรบางอ่ายที่ใช้เป็นยาและอาหาร” ซึ่งสรุปความ
ไว้ว่า กรรมราไฟเป็นผู้สังพันธุ์เข้ามาในระหว่างที่กำลังสร้างทางรถไฟ
สายโคราช (พ.ศ. ๒๔๓๕—๒๔๓๖?) ทั้งนกเพื่อปลูกตามทาง
รถไฟตอนตะวันออก ด้วยความปรัชีนที่ห้ามของต้นบุคลาดบ
ม้าเชือไข่บ้า เพราะในบริเวณนั้นคนจะแพร่พบรับเป็นไข้ข้าطاญกันมาก
(ในกรุงกระโนนไดอกันโดยทั่วไปว่า ต้นบุคลาดบมีอำนาจช้ำหรือขับไถ
เชือไข่ข้าไปจากบริเวณที่ต้นบุคลาดบขันอยู่) แต่ก็ไม่ได้สมประสงค์
 เพราะต้นบุคลาดบที่ปลูกนั้นตายไปเสียหมด เมื่อคราวสร้างพระราชวัง
คุสก (พ.ศ. ๒๔๔๐—๒๔๔๑) ก็มีพันธุ์บุคลาดบสังเข้ามาปลูกใน

น้ำจากน้ำดื่มน้ำที่ดื่ม บ่อมีอยู่มากอย่างนี้ในประเทศไทย
ชั้นปัจจุบันบางในเมืองไทยไม่มีแล้ว บ้าน
ปีกังดิบต์สีขาว (Eucalyptus citriodora) ซึ่งมีกลิ่นใบ
หอมธรรมชาติน้ำมันเต้าหู้ แต่เป็นไม้ข่องหรือต้นเครื่องไม้ขันเคลื่อน
ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๗๐ พะเปาชนวนน้ำกับ กิ่งตงไกด์ตาก
อนุเชษฐาให้ผู้เชื้อเพลิงปลูก
อย่างมาก แต่ปัจจุบัน เมืองเชียงใหม่ มีชาวต่างประเทศบ้านเมืองมาก
เหมือนที่จะปลูกเป็นไม้ข้างถนนมาก

ເຢົວບວກ (Gerbera Jamesonii ຂອບປະກາ ເມືນໆໜັນອາຍ)

เมืองไฟบกนไมสกุล! เบร์บรา ปิล อย่างน้อย ๒ ชั่วโมงเห็นอกัน
แล้วเป็นไม่เกิดกิจอยู่บ้านว่าเข้าสูง แต่เท่าที่หันมาคราวๆ ก็คุยกันดังปิงปอง

ทกรุงเทพฯ ถูกลัก ปราบภรรยาไม่ชนห้องชันไม่กี่ เพราะทนอุกาครัตน์
ของกรุงเทพฯ ไว้ได้

ราตรี (Cestrum nocturnum เวสต์อินเดีย โนค็อกเทอร์นัม)

ราตรีเป็นไม้อิงเกะอินเกียตระนังตก (West Indies) มีปลูก
กันแพร่หลายในเมืองไทย นับว่าเชื้อนามในเมืองไทยเกือบๆ ๖๐ ปี
มาแล้ว ไม่ทราบว่ามาจากไหน และการเป็นผู้สั่งห้ามนำเข้ามา
ว่ากันว่า ท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงศ์ เป็นผู้แรกและรายพันธุ์ให้
ปลูกกันในกรุงเทพฯ ถ้าเป็นเช่นว่านี้ เจ้าคุณภาสกรวงศ์ก็น่าจะ
เป็นผู้แรกเอาเข้ามาเมืองไทย ซึ่งไทย “ราตรี” นับว่าหมายความมาก
ผ่องเรยกิราตรีโดยชื่อหนึ่งว่า Queen of the Night คือ ราชินแห่ง^ล
ราตรี

รำพย (Thevetia nerifolia เวสต์อินเดีย โนร็อกไฟเดีย)

พระยาศรีสุนทร (พก) เมื่อครั้งเป็นพระภิกษุ (พระศรีสุทธิวงศ์)
ไปลังกาชาคลัง (พ.ศ. ๒๗๔๖ หรือ ๒๗๕๗) ได้นำยาตันรำเพย
น้ำขามเมืองไทย แต่ถวายสมเด็จพระนังค์เกล้า (รัชกาลที่ ๓)
สมเด็จพระนังค์เกล้าทรงโปรดให้มีน้ำมาก เดยพระราชนานมัยไม่นนนว่า
“รำพย” ซึ่งเป็นพะนวย่างของพระเจ้าหลานเชื้อ พระองค์เจ้าหลุ่ง^{06/02/2565}
รำพย (ภาษาหลวงเป็นเสียงตัวพะเทพศรีนท์) คนสามัญเรียกไม่นนว่า
กระบอก ตัวรำพยเป็นที่นิยมของอาฟริกากาครัตน์

รำพยคุณภาพดีสูง

หมู่อนเร้าด้วยร่มที่ดีเป็นผู้ทรงนำ

เข้ามาทาง界川 วันเดียว พ.ศ. ๒๕๗๔ นองจากชั่นคนแล้ว
ก็เดินทางกลับไปในเดือนตุลาคม ๒๕๗๔ จึงเดินทางกลับไปในเดือนตุลาคม ๒๕๗๔
บน แต่ชั่นคนก็เดินทางกลับไปในเดือนตุลาคม ๒๕๗๔ จึงเดินทางกลับไปในเดือนตุลาคม ๒๕๗๔
ในเวลานั้น

ถากษี่ดะสมแล้ว (Colus Blumei ไคลเดียส บลูเมีย)

ถากษี่ดะสมแล้ว เป็นไม้ห้องชุดว่า นิปปุกเป็นไม้ใบแกนแข็ง
มากอย่าง บางที่ปลูกใช้ทำยา นิยมวางแบบปูลาในเมืองไทยราوا
พ.ศ. ๒๕๗๑ ไม่ทราบว่าใครเข้ามาหานหรือมาหากันเห็น
ไม้สักไคลเดียส นิปปุก กันขึ้นในเมืองที่เที่ยวนอก ๒ ชนิด คือ^๔
เนยมหูลี (C. aromaticus ค. อาโรแมติกัส) และมันหนู
(C. tuberosus ค. ทิเบตอิริชัส) ชนิดแรกปูลาเป็นไม้ส่วนครัวและ
ทำยา ไม่ทราบแน่นอนว่ามีของประเศคิก ชนิดหลังปูลาใช้หัว
เป็นยาหารทางบัญชี เป็นยาพิษ แต่ไม่ทราบว่าเข้ามาเมืองไทย
เมื่อไร

ถัมบุกผ่อง (Achras zapota เอเชรัส ซัปโตร สังปีตรา)

ถัมบุกผ่องเป็นพืชไม้ขึ้นอยู่ในภูมิภาคครึ่น นิยม เชื้อพะยอม
ภารตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทย เป็นไม้ขนาดใหญ่กว่า ๒๐ 呎^๕ แต่คนเช้าไว้ว่า
แยกตากชาติกาแดงเป็นผู้ส่งเข้ามาเมืองไทยกว่า ๒๐ ปีแล้ว บางคนเช้าไว้ว่า
เวลาทากาลามแล้ว และในเวลานั้นขยายแพลงฯ คงคันละ ๒ ร้อย๒ หัว
แหลม ๑ ๒ ๓๐๐ หัวแหลมแล้ว เมื่อเข้ามาเมืองไทยใน พ.ศ. ๑๘๘๕

(ราก พ.ศ. ๒๕๒๗) ผลิตมุกฝรั่งมขายในกรุงเทพฯ แล้ว แต่ในเวลานั้น ที่ประเทศไทยมีหอสมุดไปรษณีย์หามีดังมุกฝรั่งไม่ได้ในตลาด ๒๐—๒๕ ปีมานี้ ผู้เชี่ยวชาญทางชราพะม่าทกรุงเทพฯ บางคนว่า พวกเขารายกจะมุกฝรั่งว่าอยู่ที่ไหน แต่เขาก็หาข้อก้าให้ได้ไม่ เพราะไม่มีรายหนึ่งในประเทศไทยมี แต่ทุกคลังกระดาษ Roxburgh กล่าวในหนังสือ Flora Indica ซึ่งเขียนก่อน พ.ศ. ๑๘๔๐ (พ.ศ. ๒๓๖๓) ว่ามีกันจะมุกฝรั่งที่สูงมากจากประเทศไทยและจากอินเดียเองปลูกไว้ในสวนพฤกษาล้วนๆ ขอรบกวนนัดเดียว

จะมุกฝรั่งจะนิคไข่ก้าง (ไข่กับเหลือง) ที่พบริบังในกรุงเทพฯ อุบัติชนจากพนธุ์เมล็ดในสวนของนายสุกฯ พ่อค้าตนไม่มีบังคำหรือจังหวัดอินบุรี ราก ๑๓—๑๔ ปีมาแล้ว แต่ในขณะนั้นพนธุ์กับอยู่มีครับเพร่หดายนัก นับว่า เนื่องคุ้ยดูนาก

↑ ดันทม (*Plumeria acutifolia* พลัมเรย์ แซคคิฟลี)

ต้นลันทมทุกตัวนนมชาติภูมิในประเทศไทยเม็กซิโก ในภาคใต้แห่งทวีปอาเซีย ไม่มีการปลูกต้นลันทมกันมากแต่คงคงคำบวรพ และโดยมากมักปลูกกันตามโภสต์ วัด พระเจทิย์ และบ้านช้า ในประเทศไทย ก็มักปลูกกันตามที่เช่นนั้น ชาวพนเมืองแห่งภาคพายพและภาคอีสาน ไม่นิยมปลูกตามบ้าน เพราะถือกันว่าเป็นของวัด ดันทมไม่มีในประเทศไทยมากนักนานมาก จนไม่นิยมใช้กล้าส่างไว้ให้ห่วยความเนื่องไว้ เช้ามานิเมืองไทยอย่างไร เมืองไก และมีมากคนเชื่อว่าต้นลันทม เป็นไม้ในเมืองไทยเองสืบกันมา แต่ยังไงก็ได้ ด้วยลักษณะรูปร่าง

ຊື່ ຊົ່ວໂມງ ໃນຄ່າງ ທ່ານ ຂອງປະເທດໄທຢແລະປະເທດລາວ ປະກິດ
ມາກວ່າເກົ່າເຈັນເຫັນເຫັນການມາຂອງຕົນທຳໄທຍ້າງ

ດັນທຳ ທາງມາຄພາບເພື່ອຍກວ່າ ຈຳປາລາວ ຄົມຈຳປາແໜ່ງມາກ
ສາຜ່ອງລາວພຸ່ງຂາວ ທາງມາຄສາຜ່ອງເວີກກັນວ່າ ຈຳປາຂາວ ທາງ
ບັກໝີໃຫ້ເວີກວັນວ່າ ຈຳປາຂອມ ແລະ ໄນ ທາງມາຄຄລາງເວີກກັນວ່າ
ດັນທຳ ເຂມຮເວີກວ່າ ຈຳປີ ແລະ ຈຳປາຂອມ ຊາວມະລາຍເວີກວ່າ
ນຸ່ອງກຳໂພ່າ ຈຳປາກະ ແລະ ຈຳປາ (ຕ່າງໆ) ຖ້າວ.ກະຊະວາເວີກວ່າ
ກຳໂພ່າ ແລະ ໄກຍຂອອນ ທ່າງຜົກເພີນທະບອດເດືອນໄປການເລື່ອນອໍຍ
ໜ້າວິນເຕີຍ.ຮົມກັນໂຄຍຫລາບໜອ ພົງວົມເວີກທັງແຄຣ່າປາ ຜົນຈຳປາ
ໃນຈຳປາ ແລະ ອະໄວຕ່ອອະໄວຈຳປາກ່ຽວ ພະນັກເວີກວ່າ ຕ່າຍກສະກາ
ຊັ້ນແປລຄາມອັນຍາໄຫວ່າ ຈຳປາຈົນ

ຊື່ ຊົ່ວໂມງ ທ່ານ ກຳລ້າມ້າແລ້ວຂ້າງບັນ ນໍາຈະສັນນິຍູ້ານ
ໄດ້ຕັ້ງ ຄົມ ມາຄພາບພິໄລດັນທຳໄປກາກາຄສາຜ່ອງແມນດາວພຸ່ງຂາວ
ໃນສົມທີ່ຂອມນຳ້ານາມາກາສຸກໃນສຸວຽນກົມ ຄອງວ່າ ១០០០ ບົມແລວ
ກາຄສາຜ່ອງແກນລາວໄກໄກໄປກາເຂັ້ມງົງໃນວະຫວ່າງທຂອມແພໍ່ມ້ານາ້ຳນິ້ນໄປ
ທາງເໜີອ ຄົມ ວາ ១១០០ ບົມແລວ ແລະ ເຂມຮໃຫ້ດັນທຳໄປກາ
ອຸນເຕີຍ គຽງໜ້າວິນເຕີຍແກນນໍາເຂົວຄົນນິວຮົມຂອງຄົນເຂົ້າໄປໃນເຂມຮ
ວ່າ ១២០០ ບົມແລວ ບັກໝີໃຫ້ຂອງປະເທດໄທຢຄຣໃຫ້ດັນທຳໄປກາ
ເຂມຮ ໃນສົມທີ່ຂອມນຳ້ານາກາຄອງຄຣອັນແນນຕ້ວຍເຫັນເຕີຍກັນ

ສໍາຫວັນໄທຢກາຄລາງ ພາກທະສັນນິຍູ້ານໄຫວ່າ ດັນທຳເຂັ້ມ
ກາໃຫນ ເນື້ອໄຕ ຈົດລົນທຳພົງຖຸກເບັນຈົນປັນເຂມຮ ແຕກອາໄລດອນ

06/02/2565

มากกว่า รั้วหน้า ก็ได้ อย่างไรก็ เมื่อระลอกการเข้ามาของ
ลั่นทมในกรุงศรีฯ และ กัน้ำจะเชื่อว่า ลั่นทมของไทยภาคกลาง
ก็สามารถเข้าร่วมกัน ไม่ต้องรอให้การอ่อน แต่ถ้าการนี้
ไม่เป็นจริงคงใช้วัน กัน้ำจะสันนิษฐานต่อไปว่า ลั่นทมอาจมากกว่า
ประทศน์ หรือบางนัยยังไงก็เป็นผู้นำเข้ามา เพราะทางบ้านไทย
เรียกคนชื่อ ใจ ไม่ใช่ และทางมະlays พะม่า และชื่อเดียวกัน
ลั่นทม โดยชื่อ ใจ ซึ่งแปลได้ว่า จำปาน หรือคากไม้ แต่ชื่อ^น
(แต่ชื่อ) เอง เรียกลั่นทมว่า โภคนะช่วย ซึ่งแปลว่า ออกไข่ให้
เพื่อสืบต่อชาติวงศ์.

อนุชนอกล่าวไว้ในที่ดังนี้ว่า ตนจำปา (*Michelia champaca*)
ชาวอินเดียกเรียกว่า จำปา กะ หรือจำปา และชื่อปัญกามว่าตาม
ใบสดเช่นเดียวกันกับชาวพายพม่าแต่ไบรณกาศ กับทงคอกจำปา
กabenอกไม้ระนก ๑ ใน ๕ ชั่นๆ ที่เสียงศรี ๕ ของกามเทพแห่ง^น
นิยายอินเดีย ฉะนั้นการที่ไทย เชมร มະlays ฯ ส. เรียกตน
จำปา จำปา หรือจำปานั่นเป็นคำที่เมืองอย่างตนลั่นทมก็คือ และ^น
การทดลองนั้นว่า ตนจำปาขอกลั่นกมเป็นของศักดิ์สิทธิ์กันและควร
ปลูกแต่ตนว่ากัวอารามาก ๐๖/๐๗/๒๕๖๕ น้ำนมเดือนลุมพินีกันเดียบ อนง ถง
แมต้นจำปานี้เป็นไม้ข้าวของเมืองไทยกว่าก็ตาม ตนจำปาที่ไทยเริ่มปลูก
ก็จะไม่ใช่ต้นจำปาที่อาณาจักรข้าวของเมืองไทย ซึ่งในครองกรุงนั้น^น
เข้าใจว่า ยังไม่มีชื่อพนเมืองเอง หรือมีก็คงเป็นชื่อย่างอื่น ไม่ใช่จำปา
แต่คงเป็นพันธุ์ที่มากค้าห่วงประเทศไทย เช่น อินเดีย และตัวบุคคล

ไทยจะเรียกไม่นิ่ว่า จำปา ตามชาวอินเดียไป คั่นตัวอย่างห้ามองนั้น
แม้แต่ในเวลานี้.

ต้นหมาดเงา (Plumeria rubra พลัมเรีย รูบรา)

ต้นสันหมอกองเงน เป็นไม้ของประเทศไทยและประเทศ
ใกล้เคียงในอเมริกากลาง เท่าทพบลูกในกรุงเทพฯ มีอยู่ ๒ พันธุ์
พันธุ์ ๑ กลิบคลอกกว้าง อีกพันธุ์ ๑ กลิบแคบ พันธุ์ แรก พระยา
ชัยราชทรงสร้างเป็นผู้นำจากบ้านเข้ามาปลูกที่เกต ครัวสมเด็จ
พระมหาภูมิเกล้าฯ เสด็จประพาศบ้าน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ ชาวภูมิเกล้า
เจ้าคุณผู้นี้ได้นำพันธุ์เข้ามากรุงเทพฯ รกราก พ.ศ. ๒๔๘๗ ส่วน
พันธุ์กลิบแคบนี้ มีสเตอร์ เอ็ด ทับลู ไบรแอน แห่งราชการยังไม่
 Georges ไว้ ส่วนมาให้พระยาพนพลาบันรักษ์ปลูกที่กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ.
๒๕๑๗.

หวานทะกร้อ หวานพระอาทิตย์ (Haemanthus multiflorus ชื่อแม่นิสส์ มัลติฟลอรัส)

หวานนี้คือชื่อนอกที่ออกต่อหน้าร้อนเป็นชื่อกลม ๆ สแดง ๆ
ท่านองคือการะทุ่มแต่ให้ญี่ปุ่นนำคราวตะกร้อเชื่อง ๆ เวลาออกต่อ
ไม่มีใบ ถูสักกุกตามาก พยายลกบอยในเมืองไทย พระยาพนพลา
กล่าวว่า หวานของหวานนี้คนทุกคนในกระถางต้นไม้ที่หันส่องมากาง
สิงคโปร์ เมื่อร้าว พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่พระยาประคิพทิภูมิบาลอาโนย
แล้วก่อนนั้นบ้างก็ได้ หวานทะกร้อเป็นไม้ของอาฟริกา.

ແວງວິເຊີຍ (Angelonia salicariaefolia ແອນໄຈໄຕເນີຍ ແລະ ດາຣ-ໄຟເລີຍ)

ແວງວິເຊີຍເບີນໄມ້ຂອງອິເມວິກາກາຄຣູນ ແກ່ມໍ່ຄອລິນສີ ເບີນ
ຜູ້ຮຽນນຳພັນນີ້ ມາປຸລູກທີ່ກຽງເທິພ । ຈາກກຽງມັນທະເລ (ພະນຳ) ເມື່ອ^{ມີ}
ພ.ສ. ໩໨ ໬໬ ເວລານີ້ປັດຈຸກັນຄາມບ້ານຕາມສົວທຳໄປ ທົງຈະນິກ
ຕອກມ່ວະແດະຄອດໆຂາວ ຜູ້ນັດຕອກຂາວຫອມແຮງນາກ.

ໂຄກະຍ້າ (Amherstia nobilis ແອມເຊີຣ໌ເຕີບ ໂອນິລິສ)

ໂຄກະຍ້າ ເບີນໄມ້ຂອງ ປະເທດ ພະນຳ ຕອນໄກລີ້ເຕີບ ກັບ ຈັ້ງຫວັດ
ແມ່ຍ້ອງສອນ ມີຜິກຈ່າວວ່າ ໄກ້ຄົບພົບໂຄກະຍ້າໃນບ້າຈັງຫວັດແມ່ຍ້ອງສອນ
ເໜື້ອນກັນ ດ້າເບີນຈົງຈ້າວນ ກ່າເບີນອັນວ່າ ຊອດຕົນໂຄກະຍ້າເບີນໄມ້
ຕ່າງປະເທດນີ້ ແຕ່ອບ່າງໄວກີ ກ່າວຮັບນັກເວອງຮາວເຖິງວັນກັບໂຄກະຍ້າ
ໄວ້ບ້າງເໜີອນກັນ ແກ່ມໍ່ຄອລິນສີວ່າ ເມື່ອຕົງສົມເຖິງພຣະຊຸລີອມເກລົາ
ເສັ້ນປະພາສີປະເທດພະນຳເນີນອວາວ ພ.ສ. ໩໨ ໭໫ ຜູ້ສ້າງວິວາຊາກາ
ແກນພຣະອົງຄົກທີ່ຕາມເສັ້ນໄປຕົວໆໃກນ້າເຫັນນີ້ ໂຄກະຍ້າຈາກກັນເຂົ້າມາ
ກຽງເທິພ । ຕາມຄໍາໜ່າຍອາກົດກົງ ໄນທີ່ເກົ່າເຂົ້າມາເຫັນນັ້ນປຸລູກທີ່ຜົງ
ຮັນນຸ່ງ ໃນທີ່ສົ່ງສົ່ງໄວ້ຮັບໄວ້ຮັບຮາງຈົວທີ່ບາລີຍ

ໂຄກະຍ້າ ນັບກັນວ່າເບີນໄມ້ດ້ອກສະຍານນໍ້າຄູຖືສຸກໃນໄລາ ໃນເວລາ
ນີ້ນີ້ປຸລູກກັນອື່ມ່າກແໜ່ງໃນກຽງເທິພ ।

ສົນຫາງສົງທີ (Thuja orientalis ຫຼູກ ໄອວິເອນແລິສ)

ໃນບໍລວດໄມ້ຈຳພວກສົນ (Conifers) ສົນຫາງສົງທີເປັນຈຸ່ນທີ່
ພົບປຸລູກນາກຖືສຸກໃນເມືອງໄກຍ ຕາມຄາສເຈົ້ານແລະບ້ານທີ່ເປັນຊອງຫຼາງ

มีก้มสันชั่นที่น่าประทับใจอย่างมาก ดันหางถงหนู ซึ่งเป็นแมวจึงปะทะกัน จนภาคเหนือ ข่าวว่า ตนเป็นผู้เอามาจากปะตองในสมัย
ราชวงศ์กรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. ๒๙๕๗ - ๓๐๖๗) ชาวชนบทได้
เมล็ดสันนทากษา.

កំរែង់អេង (Mentha នូនកា)

สังรະเห็นซังนกไบบอม ๓ ปีนๆ กบลูกสั่งหรา ใจส์พด้า และ ย่า
กันมากในเมืองไทย นบว่าผ่องคนหนึ่งชื่อ สาระน (ชาวดาเด่น)
เป็นผู้นำพาชนชั้นมาเมืองไทยในสมัยแผ่นดินพระนั่งเกล้าฯ (พ.ศ.
๒๓๖๗ — ๒๓๙๕) คำไทยเดิมเรียกผ่านตามภาษาอังกฤษนั้น เดิม
เพยนไปเลิกนับอย ต่อมาสังรະเห็นซังนกันได้นพนบุ หนังช้างสังรະเห็นอันนี้
ชื่อทางพุทธศาสนาว่า เมนท้า อาร์เวนไซด (Mentha arvensis) ยัง
เป็นไม้香茅 โภปรัด แต่ชาวเชียงใหม่เรียกว่า ไก่คอก ไก่ตุ่น ไก่ตุ่น
ไก่คอก เป็นอย่างไร ไม่เคยปรากฏว่า สังรະเห็นซังนนี้น้อมถือศรัทธาเดียว

สาลก (Pyrus serotina ไฟรัส ซีรอก็อกกาน)

ต้นสาลกทากลางบ้านไม้มีชื่อปะระทศนิภาคกลาง และภาคตะวันตกในเมืองไทยมีปลูกกันบ้างทางภาคเหนือ เมื่อ ราช พ.ศ. ๒๔๕๑ หลวงปะระทศนิภาคแห่งนครเชียงใหม่ให้ค่าน้ำยาพันธุ์ (กิงตอน) มาจากเมืองแทจวและปลูกที่บ้านพ้าห่า (นครเชียงใหม่) ภายในสามヶ月 ต่อมา สาลกปลูกที่เชียงใหม่ยังคร่าวข้อผิดกฎหมาย แต่เมียวนมรลได้ทำการค้าเหมือนอย่างสาลกมากเมื่อตน ในเวลานั้นหมอนพันธุ์จะศูนย์ไปเด่นแล้ว เนื่องจากคนนำหัว สาลกท่านนำมาปลูกที่เชียงใหม่ นับว่าเป็นต้นแรกที่ปลูกขึ้นในเมืองไทย นอกหากเชียงใหม่ ต้นสาลกมีบัญชี แต่ไม่ได้ใช้บัญชีกรรมและคาดผล ทั้งน้ำหนอนด้วยมาตราศนวน้ำไม่พอหรือหน่วยไม่แน่พอ.

หริรื้ญภูการ์ (Beaumontia grandiflora บีบูมอนเต้ แกรนดิฟลรา)

ไม้เลื้อย มีถิ่นเดียวในประเทศไทย-เวียดนาม เป็นผู้เข้ามากรุงเทพฯ ทางทางด้านการค้า พ.ศ. ๒๔๓๓ เป็นไม้ชาหมีพานต์ (อนเกียตตอนเหนือ) ในเมืองไทยเองก็ไม่สักจนอปี๊ ๒-๓ ชั่วโมง ซึ่งอย่างนี้มี ก็ ๒ ชั่วโมง นี่คือกรรมไม้แพห์หรือบัญญากว่าหากลางแล้วนเดียว สองชั่วโมง นคือ บ. บริวทวาย (B. brevituba) และ บ. เมอร์โทนิอย (B. Murtonii).

อินพะดำเน (Phoenix dactylifera พนักสี แก็คติลิฟอรา)

ต้นอินพะดำเน เป็นไม้ต้องอาไฟรากาก หนาแน่นและใบเขียวตระหง่าน เนียงใต้ มีปลูกกันบ้างเป็นไม้ปลูกๆ ในกรุงเทพฯ และตามหัวเมือง

๑๘: ข้ามามเมืองไทยครั้งใดไม่ทราบ เจ้าคุณพจน์ปริญญาฯ เนื่องวัน ๒๐ ปี
๙๖ ตามเดิ้ล เคยเห็นในกรุงเทพฯ อยู่๒๗ ทศ คือ ตนหนังหัวใจ
ออกต้นหนังหัวใจพระแก้ว เวลาเน้นสูงถึงค่ำวัน ๑๐ ศกอหรู๓ ๓ ว่า
แต่อกผลแล้ว เจ้าคุณพจน์ฯ สั่นนิษฐานว่า ทางที่พวกแขกจะเข้า
เข้ามาหากเมกาะในสมัยรัชกาลที่๓ (พ.ศ. ๒๓๖๗ - ๒๓๘๔)
ทางภาคพายัพก้มปูลากันมานานกว่า ๔๙ - ๕๗ ปีมาแล้ว แต่อย่างไร
ก็ ผลอันทดล้ำ คนไทยรู้จักกันมานานแล้ว ปรากฏในหนังสือ
หากหมายเหตุหลวงอุคณว่า ใน พ.ศ. ๒๓๘๗ พระเจ้าอยู่หัวรัชกาล
ที่๓ ทรงรับสั่งให้เอาผลอันทดล้ำหน้า ๒๐ หอย บรรทุกเรือไป
“มัจฉาน” จากกรุงเทพฯ ไปให้ชาพระบาร์พพมาน แม่ทพใหญ่
ซึ่งไปปราบแขกในเมืองไทยวิวาทกันเอง

“อันทดล้ำ” กับบันช้อแขกทมฟ์เริบกผลไม้ ฉบับนี้น่าจะทำ
ให้เข้าใจว่า ผลอันทดล้ำมากจากอินเดีย หรืออย่างนี้เป็น แขกทมฟ์
เป็นผู้แรกนำเข้ามาเมืองไทย

ต้นอันทดล้ำเป็นปานรำพวง เป็น ช่องไทย นอกจากต้น
อินทนิลล้ำ ยังมีปูลากันเมืองไทยอยู่๒๗ ทศ คือ ๒๓๘๗ ซึ่งคล้ายคลึง
กับต้นอันทดล้ำมาก และเรียกโภชนาต์ภูวนัน ใหม่นั้นซือทาง
พุกยศาสตร์ว่า พนกส์ ชิลเวสต์ริส (*Ihoenix sylvestris*) เป็น
ไม้ข้องอินเดีย และน้ำพุกยศาสตร์บางคนเชื่อว่า เป็นต้นต่อ ช่องต้น
อันทดล้ำ ไม่ใช่นอนกนิป็อกฯ ออกเป็นพุ่มกามฯ ต้นต้นอันทดล้ำ
มีใบออกตรงๆ ใบยื่นยกหางไข่ต่อกันเป็นมุ่มๆ เคยมาก และมักมีหน่อ

กุนรวม โภคินี ที่มีทรัพย์ว่า ๗๔๒ ต. บ้านรังสิต จ.ปทุมธานี โทร ๐๘๑-๒๕๖๙๗๗๗

ໄຄທິນ້າ (Crossostephium chinense គາມສົກສົກເໝີຍ່າ ປິບນັງ)

ແອ້ນໄສ ແມ່ນໄມ້ປະເທດໃນ ທ້າວອຸນຫຍວຍປະລຸງໃນໂຮງການເບີນໄສ
ປະກົບ ຕັນໄປເບີນຂົນຂາວ ມີອຸປະນາຄົມ ດັນຊຸມ ດອກເດີກ ແລະ ດັບ
ເນື່ອງຈາກຕັນໄມ້ນຳສໍາເລັດ ອັນເຮັດກົກກົກໄມ້ນວາ ເລັນງໝວຍ ຜົ່ງແປລິວາ
ດອກໄມ້ຄົນແກ້ (ຜົມຂາວ) ໄມແຈນເບີນພື້ນໆເຄົມມາຊາກປະເທດໃນໄຕຍ
ສໍາເກົາໃນຮູ້ກາຕົກ (ພ.ศ. ๒๓๕๒ — ๒๓๖๗) ແຮກປຸລູກທ
ສ່ວນຂາວ ວົງລວງ ແລະ ສູນເຕີພວະພູກອີເຕີສ໌ທີ່ ທຣະພຣະຮາຊູຖານ
ໝາວ ແອ້ນໄສ ຖ້າແບນຫຼືບຸ້ນໝາໃນເວົ້ອິໂນໜາເມືອຄວັງປວງເບີນຫຼືພາຂາວ
ທກຽງພຣະຮາຊູຖານຫຼອງເຈັນນ ກົເພງວະໃນເວລານກາລົງທຽງຜົກໄຟໃນເວົ້ອິ
ອໍເຫັນ ທັງພຣະອິໂນທກຽງນັ້ນ ແດຍໂປຣກາດີ ແລະ ໄຫເລີນຄະຕົວ.

ເມືກົບເປົ້າ (*Pyrus Malus* ໄພຣັດ ໝາດັກ)

ບັນຄອບສູ່ເພື່ອ (ຮະຕັບສົງຮາວ 1000 ມິຕົວ) ມີປຸກທົດລົງອົບ
ເຫັນ ເນື້ອໜ້າຍປົງກາງແດວຕະນຸມົງໄດ້ຢືນ - ໃນເວລານີ້ແນ່ນ
ອົບ່າງໄວບາງໃນກວາບ ຊຳກົງໂທນີ້ ກົດຕະນຸມົງປົງແລ້ວ ດັກ ທີ່
ແຕ່ທາຫາທກຣາບ ເນື້ອເຄີບແຮງ ດັກຈຳນັກແມ່ນແດ່ໄປ.